(ii) The Cochin Panchayat Act (Amendment) Bill

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* I move that the Cochin Panchayat Act (Amendment) Bill may be taken up for consideration.

Mr. Puthur Achutha Menon *(Kattur):* I second it.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ,ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി ഒന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇതു വിശദമായിട്ടുള്ളകാര്യമാണ്. പ്രായപൂർത്തിവന്ന ആളുകൾക്കെല്ലാം വോട്ടവകാശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർക്ക പഞ്ചായത്തുകളിൽ പ്രതിനിധികളായി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നില്ക്കുവാനുള്ള അവകാശം വേണമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. ഇതിനെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പറയേണ്ടതുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള ഭേദഗതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഴിഞ്ഞതവണ ഞാൻ വാശ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്, അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ വിരോധമില്ലെന്നു.

Mr. President: The question is that the Cochin Panchayat Act (Amendment) Bill may be taken up for consideration.

Motion put and carried

The question is that clauses 2 and 3 stand part of the Bill.

Mr. K. Balakrishna Menon *(Minister for Food and Education):* There is an amendment on Clause 2 of the Bill. For Clause 2 of the Bill, the following shall be substituted, namely.—"2. It shall come into force on such date as Government may, by notification in the Cochin Government Gazette, appoint in this behalf".

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* I accept it.

Mr. President: The amendment is accepted. The question is that clause 2 as amended stands part of the Bill.

Motion put and carried

Mr. K. Balakrishna Menon *(Minister for Food and Education):* For Clause 3 of the Bill there is an amendment. For Clause 3 of the Bill, the following shall be substituted, namely.—

"3. For section 11 of the Cochin Panchayat Act, XX of 1120, the following shall be substituted, namely.—

"11. No person shall be qualified for election to any seat on a Panchayat unless—

(*i*) his name appears on its electoral roll,

(*ii*) he has completed his twenty—fifth year of age; and

(*iii*) he can read and write Malayalam, Tamil or English".

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* I accept that amendment also.

Mr. President: The question is that Clause 3 as amended stands part of the Bill.

Motion put and carried

Mr. President: The question is that the title and preamble of the Bill stand part of the Bill.

Motion put and carried

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* Shall I request the President that it may be taken up to-morrow for final passing.

Mr. M. Sivarama Menon *(Constitutional Adviser):* Generally non-official Bills are not taken up on the succeeding days.

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* I move that this Bill may be taken up on the next meeting and finally passed.

Mr. President: The question is that the Cochin Panchayat Act (Amendment) Bill may be taken up and finally passed at the next meeting of the Legislative Council.

Motion put and carried

(iii) The Cochin Women's Fundamental Right to Property Bill

Mrs. T. Francis *(Ernakulam-Women):* I move for the introduction of the Cochin Women's Fundamental Right to Property Bill.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* I second it.

***Mrs. T. Francis** *(Ernakulam-Women):* Sir, Over and above the statement of Objects and Reasons given in the Bill I have to say a few words more, over this. I think, though concise that the Statement of Objects and Reasons which is given in the Bill is plain in itself and shows that the Bill ought to be introduced in this State to give the proper right to the daughters as the sons of the land. This question has been

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

under serious consideration all over the world and more especially in India and it was being seriously considered for the last 20 years or so by the All India Women's organisations and women's conference and they have adopted many resolutions with the object of improving the status of Indian women and helping her to attain the rightful place in the Society and decided to have the Indian Women Charter amongst several rights the property right is being important we are not going to deal with other rights; we are dealing with the property rights of women. The Indian Women's Charter demands.

"Whereas we believe that women should have the same rights as man to hold, acquire, inherit and dispose of property; and whereas some of those rights are denied to women or if given are given on an unequal basis; the All India Women's Conference demand that:

(*a*) the sex disqualification by which women have hitherto been precluded from inheriting in various parts of India be removed;

(*b*) woman shall inherit in her absolute right; and

(*c*) there shall be no discrimination between sons and daughters, *i. e.*, both shall have equal shares in the property of their father or mother.

Now these things were considered very seriously in the Constituent Assembly and the Assembly has agreed to give them equal rights as of the sons, to inherit equally the property belonging to the father or the mother, the daughters who also get equally as the sons and not 1/3 or 1/4 or like that. But the precarious condition of the women of India is too plain. I need not explain. It is well known; the slavishness that they have been suffering on account of the economical conditions. They have no money. They are like slaves under the rules and under the custody of man and they have been suppressed. Only in this Kerala, I must say that I am proud of my sisters who are inheriting through the Marumakkathayam law. They are having an enjoyment of their property equally with their brothers from their mothers and also a portion from their father or a little more than I think. How much they are getting by Marumakkathayam law I am not certain and I think that they are getting a little more. According to the present Nayar Regulation they are getting equal rights, nothing less than the sons. So, they have far advanced and the enlightenment that we are seeing in this country is all due to the right they have to their property. They were able to educate their children, nourish their children and look after their children because they had the property in their hands and they enjoy it but the condition of the other women are very bad. I know that the condition of the other Hindus are very bad. They get some paltry sum as dowry and afterwards they enjoy nothing. They have no power or favour, no cash. They have been looked after and have to work a slavish work in their houses and many of them are beggars. And as far as my Community, the Christian Community is concerned, in the Christian Succession Act there is a Clause saying that 1/3 of a portion of a son's share could be given to the daughters but nothing has been done. They do not give. They give a few thousands of rupees at the time of their marriage and their daughters are carried away to their husband's house and she is a slave there. If she wants a pie she has to ask her husband. He may give or may not give. The money that has been given by her father is not seen by her. It has been taken up by the family of her husband and what did she get? She gets nothing at all. If she once wishes to file a suit against her brother after the death of her father where is the money to file a suit against the brother. Considering all these things, without going further into those details, the condition of every women of Cochin is very bad and I request my brothers in this House to take a reasonable view of the thing and do their best, without communal differences to see that one law for man and woman should be made. There is no difference of law in other things. Why alone for this in Cochin and we will fall in line with the Indian Dominion. With these few words I sit down and I hope that others will support me.

***Mr. P. Govinda Menon** *(Ernakulam)*: Sir, I support the Bill moved by the Hon'ble lady Member for Ernakulam. In doing so I do not for a moment pretend that this is not a measure involving several difficulties. It is not without knowing that, that I make this statement. Probably as referred to by the Hon'ble mover the communities following the Marumakathayam law alone have got a system of property rights under which women have equal rights, if not more rights, than men in the property of the family. But it will be interesting in this connection to trace the developments of property rights in the different communities. Among the Nayar and other communities following the Marumakathayam law, neither men nor women had in the early stages any right to the property of their father. The property of the father descended upon the Tharavads. Even the right of disposing property by will came

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in only later. There was the tharavad system under which every member of the Tharavad had equal proprietary rights in the property of the tharavad and because it was the women and children alone who constituted the members of the tharavad women should have higher right in the tharavad. Later statute law intervened, and the Nayar Act, the Marumakathayam Act and other Legislations laying down or amending the personal laws of the Marumakathayam communities laid down that the self acquired property of a parent will devolve upon their children. But in laying that law, it is unthinkable for the legislatures to exclude women from the inheritance although that has been the Law, in almost all communities like the Marumakathayam communities except probably the Muslims. Under Islam Law, it is well-known that daughters also have got the right to the property of their parents, but probably not to the same extent as the sons. Therefore the Marumakkathayam community had a certain genius under which it was impossible for any legislature to dis-inherit the daughter. Therefore equal rights were given to the daughter with the son. The Law governing the Tharavad property remains the same. The result has been that in the matter of property rights, women belonging to Marumakkathayam communities are certainly in an enviable position compared with women belonging to other communities. According to me,—I am not a close friend of sociology,—it has often appeared to me, that why women has been dis-inherited of the parent's property. The reason is this. The marriage according to those communities is an agreement, by which, as a result of the marriage, the family of the women changes. If a Christian daughter is given in marriage to a bridegroom, then in law, it has been the convention from immemorial time, that the family of the daughter changes. She becomes a member of the family of the Husband. That is to say, in the case of Brahmin and other communities following the Mithakshara Law there was an element of making over, there was an element of transferring the family ties in the act of marriage. I do not use the word, that is to say, it is just giving in marriage. The daughter both among the Christian and among the Hindus except the persons following the law of Marumakkathayam is handed over to the family of the husband. That is the reason why a person, who ceases to be a member of the original family on account of the marriage ceases to have any right in the property.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas Kanayannur):* Does she get the property of her husband's house?

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* I will come to that. Now the result of the women going to other families is this. She gets rights of the property of her husband's family in the sense that her children get that property, in the sense that she gets a maintenance even after her husband's death, and because her children born to her in wed-lock in that family gets right to that property. In those ancient days, when these laws were laid down it was thought that women had no independent function in Society outside her family circles like men, and it was thought—I do not say rightly that women need have no rights to property. These two factors join together to evolve a system of inheritance under which women were comparatively in an enviable position to man. But in these days when notions like this are fast changing when in all communities except perhaps the Brahmin Mithakshara community, the unmarried women is gradually being recognised as a social factor, probably it is high time that we have to change some of our notions about these things. It was thought at one time, that marriage is unavoidably one of the Samskaras which a woman should have and the unmarried women is considered to be an unfortunate woman. But lately not only in foreign countries, but in our country also, there are several distinguished ladies of high culture, who think that marriage need not be so inevitable a factor in life as it was formerly thought to be.

There are distinguished ladies in public life, there are distinguished scientists, distinguished men of letters belonging to the fair sex who have given up marriage voluntarily. When this is so and notions are changing so radically and when everywhere women are claiming and are being given equality of rights in almost all the realms of life, there is no reason why the ancient custom under which woman is disinherited, in the restricted sense I say, should be allowed to continue, that is my personal view. On these matters different communities may have different notions. I have heard that members of other communties than the Marumakkathayam community do not view this question with the same complacency or with the same outlook as I do, but it is extremely gratifying to know that a legislation has been brought before this House by a distinguished member of the Christian Community, which I have heard are against any such reformation as proposed in the Bill. Now Sir, it is sometimes stated that the introduction of this measure may create complications. Persons who oppose this Bill have told me that partition is always a difficult proposition. Partition creates cofles, creates quarrels even among the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

best brothers. But they say if rights in the father's property are given to the daughters also and if they get married then the purpose of partitions will be few. Brothers and brothers-in-law, *i.e.*, to say members of other family will come in and claim partition. Moreover they speak of the dowry. When a girl is married a proper dowry is given to her and very fastedious fathers have made accounts to me as to how their married daughters are getting far more than they would have got if an equal division is given to them. There is the dowry, there are the ornaments and there are, they say, occasional gifts made by the father and more often by the mother to the married daughter. Then they say that the family will become extinct and divided. If the head of a family has got 6 children, 3 daughters and 3 sons, they say that the property will go to a different family by these three daughters and yet to the three brothers also it is given, but that is the popular way in which this measure is being criticized. But at the same time they forget that if the Bill becomes law the brothers will bring daughter-in-law into the family who will bring some property from their parents. So it will be a change. Some of the daughters will take property from this House and sons will bring property to this House and often sometimes there may be risks, because a son sometimes marry a poor daughter. There may be Edward the VIII's amongst them who may go after common woman who do not bring property. All these things are there. But we need not be carried away.....

Mr. President: The Hon'ble Member can continue his speech after lunch.

Mr. P. Govindan Menon *(Ernakulam)*: That is alright, Sir.

The House rose for lunch at 1-30 p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Hon'ble President in the Chair

Mr. President: Mr. P. Govinda Menon may continue his speech.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam)*: Sir, I wish to offer a few remarks about the probable effects of the passing of a Bill like this may have on the dowry system as well. The dowry system is considered to be a bane of modern communities. It is gradually becoming more and more prevalent. The opposition of the enlightened opinion against the dowry system is well known. The origin of the dowry system according to me is a fact that women or daughters have no right in the properties of the parents. Most probably the effect of the passing of this Bill will be disappearance of the dowry system. As is well known the dowry system does not prevail in those communities where women have got equal property right like men. I do not say that it is not absolutely non-prevalent. Of late it is probably raising its head. But generally speaking the dowry system is not there in such communities. Therefore if this Bill becomes law, probably the dowry system may disappear. I am sure that the mover of this Bill will be moving for reference of this Bill to a Select Committee and the Select Committee will certainly take the opinions of persons affected by this Bill, especially of leaders of such communities as may have something to do with the passing of this Bill and if the volume of opinion against this Bill is so large and so unequivocal that it will be going against democratic principles in this House to pass such a Bill, it is time for us to consider our position. I would, therefore, earnestly request my Hon'ble colleagues in this House to give an opportunity to the mover of the Bill to get public opinion about the provisions of this Bill and if public opinion also to a fair extent support the provisions of the Bill to enable her to pass this Bill through this legislature. With these few words Sir, I support the Bill.

മിസ്റ്റർ കെ. എച്ച്. സുലൈമാൻ: സർ, ഇതുവളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യതയെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്ത്രീ മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോട് എനിക്ക് യോജിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. സ്ത്രീകളുടെ സ്വന്ത അവകാശം സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ബില്ലാണ് ഇതു്. ആദിമപിതാവായ ആദാമിന്റെകൂടെ തന്നെ ഔവ്വയും ജനിച്ചു എന്നാണ് ബൈബളിൽ പറയുന്നതു്. അന്നു് തൊട്ടുണ്ടായ ആക്ഷേപങ്ങളും, അധിക്ഷേപങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീ സമുദായം പലവന്നു. ഈ കാലത്തുകൂടി അവർ വഹിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള അവകാശം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതു വളരെ സങ്കടകരമാണ്. വളരെ അപരിഷ്കൃതകാലത്തെ ചരിത്രംപോലും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ അവശതകൾ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കും. സ്ത്രീകളെ സർപ്പങ്ങളായി, അവരെ പിശാചുക്കളായി, അവരെ വന്യ മൃഗങ്ങളായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്തു അവർഹിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ നാം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ സ്ത്രീകളെ മനുഷ്യരായിട്ടുപോലും കണക്കാക്കാത്ത ഒരു കാലത്താണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. H. Sulaiman]
ഇസ്ലാം മതം ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായതു്. ആ മതം പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കും ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള പല തത്വങ്ങളോടും എനിക്കു യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷെ ഒരു സംഗതിയോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ട ഒരു അംഗമെന്ന നിലയിൽ ആ മതം പറയുന്നതുപോലെ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാരെപ്പോലെയുള്ള അവകാശങ്ങൾ വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. എനിക്കുമുമ്പു പ്രസംഗിച്ച മിസ്റ്റർ പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ബിൽ ബാധിക്കുന്നതായ പല സമുദായക്കാരും ഇവിടെയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ ശരിക്കു് ആലോചിച്ചതിന്റെശേഷം മാത്രമെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടുള്ളു. ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഈ ബിൽ ഈ നാട്ടിലെ വിവിധസമുദായക്കാരേയും സ്പർശിക്കുന്നതാണു്. ഈ നാട്ടിൽ മതസഹിഷ്ണുത പുലർത്തുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗവൺമെണ്ടു് എല്ലാ സമുദായക്കാരുടേയും താല്പര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നുഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, ഈ ബിൽ നിയമമായാൽ അതുടനെ ബാധിക്കുന്ന സമുദായത്തിൽപെട്ട ആളുകൾ വല്ലതും സംസാരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാണു് ഞാൻ ഇതുവരെ ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നതു്. അവരുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടിട്ടു വല്ലതും പറയാമെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അവരാരും ഒന്നും പറയാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ ചില അനുഭവങ്ങൾ പറയാം. ഈവക നിയമനിർമ്മാണം വരുമ്പോൾ എതിർക്കുന്നതു് അധികവും നിലവിലിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളേയും, ക്രമങ്ങളേയും വിടുവാനുള്ള സഹജമായ വിരോധംകൊണ്ടാണു് ഇതുമാതിരിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും ദീർഘകാലത്തെ അനുഭവം എനിക്കു നേരിട്ടും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മരുമക്കത്തായക്കാരായിരുന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകൾക്കാണു് സ്വത്തിന്നു് അവകാശം. അവിടെ പുരുഷന്മാരുടെ സന്തതികൾക്കും അവകാശം കൊടുക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള ഒരു ബിൽ ആലോചനക്കുവന്നപ്പോൾ ആ സമുദായത്തിലെ ഒരു വലിയ പക്ഷക്കാർതന്നെ അതിനെ എതിർത്തു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞാണു സ്ത്രീകൾക്കു അവകാശം കൊടുക്കുന്നതിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ എതിർക്കുന്നതു ആ ന്യായങ്ങൾ തന്നെയാണു് അവരും പറഞ്ഞതു്. കുടുംബം തകരാറാകും, കല്യാണം വിഷമത്തിലാകും, സ്വത്തു വേറെ ഒരു തറവാട്ടിലേക്കു പോകും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ന്യായങ്ങൾ അവരും പറയുന്നു ഒരു സംഗതി ഇതിൽ ആലോചിക്കാനുള്ളതു പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗുണദോഷവിചാരം ചെയ്തു് ഇതിന്റെ വരുംവരായ്കകളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാണോ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതു്, അതോ നിലവിലിരിക്കുന്ന ക്രമത്തെവിടുവാനുള്ള മടികൊണ്ടാണോഇതിനെ എതിർക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതാണു്. അധികവും നിലവിലുള്ള ക്രമത്തെ വിടുവാനുള്ള മടികൊണ്ടാണു്ഇതിനെ എതുക്കുന്നതു്. സ്ത്രീകൾക്കു് അവകാശം വേണമെന്നു പറയുന്നതു് ഒരൊറ്റ ന്യായത്തിന്മേലാണു്. കൃസ്ത്യാനികളുടേയുംമറ്റും മക്കത്തായമെടുത്തുനോക്കിയാൽ അതു് ആൺതായമാണു് എന്നു കാണാം. മരുമക്കത്തായം പെൺതായമായിരുന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും സ്വത്തു കൈവരുന്നതായാലെ ശരിയായ മക്കത്തായമാകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ ചുഴിഞ്ഞാലോചിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും സമാവകാശം വേണമെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ പല വിഷമങ്ങളും വന്നേക്കാം. കൊച്ചിയിൽ ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ രണ്ടു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നു. കൊച്ചികണയന്തൂർ താലൂക്കിലെ മരുമക്കത്തായക്കാരായ ഈഴവർക്കുവേണ്ടിയാണു് ആദ്യത്തെ നിയമനിർമ്മാണമുണ്ടായതു്. അന്നു പുരുഷന്മാർക്കു് അവകാശം കിട്ടുവാനുള്ള ഒരു ബിൽ പാസ്സാക്കുവാൻ വലിയ എതിരൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അതിന്നുശേഷം മക്കത്തായക്കാരുടെ ദായക്രമം പരിഷ്കരിക്കാൻ വേറൊരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതിനു് ഈഴവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു് എതിരുണ്ടായി. അന്നു് എന്റെ ബിൽ പാസായി എങ്കിലും എതിർപ്പിന്റെ ശക്തിമൂലം അതു നിയമമായില്ല. രണ്ടാമതു വേറൊരു മെമ്പർ കൊണ്ടുവന്ന ബിൽ നിയമമാക്കാൻ സാധിച്ചുതന്നെ സ്ത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിന്റെ പകുതി അവകാശം പുരുഷനും, പകുതി അവകാശം സ്ത്രീക്കും കൊടുക്കാമെന്ന നിലയിലാണു്. കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ ഈഴവർ പുരുഷനും, സ്ത്രീക്കും ഒരു പോലെ അവകാശമുള്ളതായ ഒരു ദായക്രമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തൃശ്ശൂർ താലൂക്കിലെ ഈഴവക്കു് അതുപോലെയുള്ള ഒരു നിയമം വരുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ അപകടം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ അതിനെ എതിർക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ശരിയാണു്. അതുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലിൽ ദോഷം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതാണു് ശരിക്കാലോചിക്കേണ്ടതു്. മിസ്റ്റർ പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതു് ഓരോ സമുദായക്കാരും എതിർക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണമാണെങ്കിൽ അതു അവരുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ശരിയാകയില്ല. പക്ഷെ അവരെല്ലാവരും അതിന്റെ വരുംവരായ്കകളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണം. ഇതിനു് എന്താണു് ഒരു ദോഷം പറയുന്നതു്? വേറൊരു തറവാടിലേക്കു സ്വത്തു പോകുമെന്നാണു് ഒരു ദോഷം പറയുന്നതു്. വേറൊരുതറവാടിലേക്കു സ്വത്തു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടും വരുന്നുണ്ടു്. സാധാരണ കല്ല്യാണം കഴിക്കുന്നതു് അവരവരുടെ കുടുംബത്തിന്റെ സമ്മതിക്കനുസരിച്ചുവരുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു സാമാന്യേന ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നു സ്വത്തു പോകുമ്പോൾ വേറൊരുവഴിക്കു ആ കുടുംബത്തിലേക്കു ആ സ്വത്തു വരും. അതുകൊണ്ടു സ്വത്തു കുടുംബത്തിൽനിന്നു് പുറത്തുപോകും എന്നു പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും സ്വത്തുകിട്ടാതെ സ്ത്രീ അനാഥയാകരുതു് എന്നാണു നാം വിചാരിക്കേണ്ടതു്. സ്ത്രീക്കും പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവകാശം വെയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്തും സ്വത്തില്ലാതായാൽ മാത്രമെ സ്ത്രീ അനാഥയായി തീരുകയുള്ളൂ. സ്ത്രീക്കു സ്വത്തവകാശം വേണമെന്നു പറയുന്നതു് ആ സ്ത്രീയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല കുടുംബത്തിന്റെതന്നെ രക്ഷക്കുവേണ്ടിയാണു്. ഒരു സ്ത്രീക്കു കിട്ടേണ്ടസ്വത്തു ആ സ്ത്രീക്കു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ആ സ്ത്രീക്കു സ്വത്തു കിട്ടിയില്ല എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ല വരുന്നതു. ആ സ്ത്രീയുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും സ്വത്തു കിട്ടിയില്ലായെന്നാണു് വരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് സ്വത്തുള്ള കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീക്കു ആ സ്വത്തിന്റെ അവകാശം കിട്ടിയില്ലായെന്നുള്ള ദോഷം വരുന്നു.

ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കിയാലും ഇതു വെറും മൂതാക്ഷരമായി തീരത്തക്കവിധത്തിലുള്ള വേറൊരു നിയമം നിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ബിൽ എങ്ങനെയെല്ലാം പ്രധാനമായി ബാധിക്കുന്നുവോ ആ സമുദായക്കാർക്കു തങ്ങളുടെ സ്വത്തിനെസംബന്ധിച്ചു് മരണപത്രം എഴുതിവയ്ക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടു്. ഈ ബിൽകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ഫലപ്രദമാകാതിരിയ്ക്കുതക്കവിധത്തിൽ അതിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ സാധിക്കും. ആ നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു സ്വത്തു് മരാമ്മടേതായിരിയ്ക്കുണമെങ്കിൽ അതു പരിപൂർണ്ണമായി വിനിമയം ചെയ്യാൻ ഉള്ള അവകാശം ണ്ടായിരിക്കണം. ഒരുപക്ഷെ ൫,൦൦൦ രൂപയുടെ സ്വത്തുള്ള ഒരു നായർ തറവാട്ടിലെ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ക്ഷുദ്രകുടുംബ തറവാട്ടിലെ ആ സ്വത്തിന്നവകാശപ്പെട്ട ആൾ പുറത്തു കടം ചോദിച്ചാൽ ആയിരം രൂപാപോലും കിട്ടിയെന്നു വരികയില്ല. നേരേമറിച്ചു ൫,൦൦൦ രൂപയുടെ സ്വത്തുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു്, ൦൦൦ രൂപ കടം കിട്ടും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ സ്വത്തു അവന്റേതാണു്. പെൺമക്കൾക്കു സ്വത്തുകിട്ടാത്ത വിധത്തിൽ വിൽ എഴുതാവുന്നതുകൊണ്ടു സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനുമനസ്സുണ്ടെങ്കിലെ പെൺമക്കൾക്കും വാസ്തവത്തിൽ സ്വത്തുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിക്കുള്ള നിയമം വന്നാൽ അപകടമൊന്നും ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ ഡവറി സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി അതും ഇതുമായി ബന്ധമില്ല. ഡവറി സമ്പ്രദായം ഇതുകൊണ്ടു പോകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടിതന്നെ ഈ ബിൽ പാസാക്കണം. പക്ഷെ അതുപാടില്ല. പെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ ആ കുട്ടിയെ നല്ല സ്ഥിതിയിലാക്കണമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുക. ആ കുട്ടി നല്ല സ്ഥിതിയിൽ വരാൻവേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ല ഡവറികൊടുക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറാകും. ഡവറി ഇപ്പോൾ കുടിക്കുടിയാണ വരുന്നതു്. അതു നിറുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്ത്രീകൾ എത്ര മീറ്റിംഗു കൂടിയാലും യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണമില്ല. ഇനിയുള്ള കാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കു വിവാഹത്തിനുള്ള പ്രയാസം കൂടിവരുന്നതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നതും സ്വത്തവകാശം സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതു അവക്കു ഒരു വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Ayyappan]

ഈ വക സംഗതികളിൽ ഈ നിയമസഭ എടുത്തിട്ടുള്ള നിലയെക്കുറിച്ചു എനിക്കു രണ്ടു വാക്കു പറയാനുണ്ടു്. പ്രത്യേക സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമ നിർമ്മാണം വരുമ്പോൾ ആ നിയമനിർമ്മാണം ഏതേതു സമുദായങ്ങളെ പ്രധാനമായി ബാധിക്കുമോ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു വിടുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണു ഈ നിയമസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ഈ നിയമം ബാധകമായി തീരുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയണം. ഈ ബിൽകൊണ്ടുവന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകിയോടു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമനിർമ്മാണത്തിനു തുനിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതിനു മുമ്പു ചില മെമ്പർമാർക്കു വന്ന അബദ്ധം അവർക്കു വരരുതുഎന്നാണു്. ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമായില്ല. പുറത്തിറങ്ങി ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കണം. ഇതിനു് അത്യാവശ്യമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതു ന്യായമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനനുകൂലമായിട്ടുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായമില്ലാതെ ഒരു പരിഷ്കാരമെന്ന നിലയിൽ ഈ നിയമം ആ സമുദായങ്ങളുടെ മേൽ കെട്ടിവെക്കുന്നതു പല പ്രകാരത്തിലും ഗവൺമെണ്ടിനും നിയമസഭക്കും ക്ഷീണമായി വരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇതു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു് പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ശരിക്കറിഞ്ഞു ഇതു ബാധിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ അനുകൂല്യത്തോടുകൂടി പാസാക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. ഈ നിയമസഭയുടെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി ഇതു പാസാക്കിയാൽ മതിയെങ്കിൽ അതിനു പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവിടെയുള്ള നായർ പ്രതിനിധികൾക്കും, ഈഴവ പ്രതിനിധികൾക്കും മറ്റും ഇതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകയില്ല. പുറമേയുള്ള നില ആലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾ തന്നെ ഈ ബില്ലിനെതിരായിരിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. സ്ത്രീകളുടെ ചില സമാജങ്ങൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അനുകൂലമായ ചില പ്രമേയം പാസാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം സ്ത്രീകൾ പരക്കെ ഇതിനു"അനുകൂലമാണെന്ന വരികയില്ല. ഈ വക സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നു സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചും മറ്റും ശരിയായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമറിയണം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഇതിന്റെ എതിർപ്പുകാർ പ്രചരണം നടത്തി സമുദായത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന ശരിയായ അഭിപ്രായത്തെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചേക്കാം. അതിനെ തടഞ്ഞു ശരിയായ അഭിപ്രായം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കിതു സ്വീകരിയ്ക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. എതായാലും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരാതിരിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ക്രസ്ത്യാനികൾ, മുസ്ലിമിങ്ങൾ, ബ്രാഹ്മണർ ഇങ്ങിനെയുള്ള സമുദായങ്ങളുടെയിടയിൽ വേറൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ദായക്രമമാണുള്ളതു്. ഇതിനെ വളരെ ശക്തിയായി അനുകൂലിച്ച മിസ്റ്റർ സുലൈമാൻ വാസ്തവത്തിൽ ഇതിനെ എതിർക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ഇപ്പോൾ മുസൽമാന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിലവിലുള്ളിടത്തോളം വീതം കൊടുക്കാമെന്നാണു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. അവിടന്നു് ഒരടി മുമ്പോട്ടവയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ല. അതുപോലെ ക്രസ്ത്യാനികൾ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗമാണു വീതം കൊടുക്കുന്നതു്. അതുമല്ലാതെയും അവരും അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മിസ്സിസ്സ് ഫ്രാൻസീസ്സ് ഇവിടെ ആവശ്യപ്പെട്ടതു സമാവകാശമാണു്. അതിനോടനുകൂലിക്കുന്നവർ കുറവേ ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ. പിന്നെ ഇതിന്റെ തത്വത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുഎന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു തെറ്റിധാരണ ചിലരുടെ ഇടയിലുണ്ടു്. താല്പര്യത്തെ എടുത്തു സാമാന്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണു തത്വം. തത്വത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പു്, ആ തത്വത്തിന്റെ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന താല്പര്യങ്ങളും എന്താണെന്നു നോക്കണം. താല്പര്യം നല്ല താല്പര്യമാണെങ്കിൽ താല്പര്യത്തിന്റെ സാമാന്യപ്രതിപാദകമായിട്ടുള്ള തത്വം നല്ലതാണു്. താല്പര്യം ചീത്തയാണെങ്കിൽ തത്വവും ചീത്തയാണു്. അതുകൊണ്ടു തത്വത്തിന്റേയോ, ആദർശത്തിന്റേയോ പേരിൽ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കാനോ, പ്രതികൂലിക്കാനോ നിവർത്തിയില്ല. ഇതിന്റെ തത്വം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതു്. ഇതു പാസാക്കിയാൽ അതുമൂലം സമുദായത്തിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതു വലിയ വിഷമമായിതീരും. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്.

*Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Mr. President Sir, as one belonging to a community which is labouring under the difficulties mentioned in the Bill, namely that the

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sister in comparison with the brother does not get the parents' property as much as the brother gets, I think I have also to contribute my share in the debate. We are now, Sir, on the principle of the Bill. It is very happy to note that this very important subject of doing away with all differences between the sexes in the field of property rights also is encompased in a single clause bill namely clause 2 of the Bill. The other two being not necessarily to be considered as operative portion. It is this section 2 that "Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law or custom, the share of a daughter in the properties, moveable or immoveable of her father and mother shall be equal to the share of a son irrespective of the caste, creed or community to which the father and mother belong". Very simple worded bill whose object is to do away with the difference in the field of property rights between daughter and son. Now for that one object a long statement of Objects and Reasons also has been supplied. That very fact shows that it is not such an easy sailing business to do away with this difference between man and woman; it is not such an easy sailing business as is clear from the fact that the Statement of Objects and Reasons for this 4 line single clause Bill runs into one page of printed matter and going to the preamble which is also the life and essence in any Bill "Whereas it is deemed expedient to provide that the shares of sons and daughters in the proprities of their father and mother irrespective of the caste, creed or community to which they belong, shall be equal;" It is deemed expedient. Is it expedient, is the question. It is desirable from one standpoint. It is certainly there. As far as the parent is concerned, normally a parent is not seen to be making any difference between his children on the ground that the children belong to the opposite sex, whether it be a son or daughter, the parents look upon them with equal loving eyes, in all fields except property rights. What is obtaining in society is that the parents look upon the children alike though they belong to the opposite sex. Whether the parents like it or not, as far as the property rights are concerned in certain communities, rather in most communities, there is the difference being that a daughter does not get as much as a son gets and in one community, namely that community which follows the Marumakathayam Law, it is the other way. Although it is said that a son and a daughter get alike under Marumakathayam law, it is really the son who is the sufferer. He is not getting as much as the daughter gets. That is the position. That is, in all fields except property rights, though the parents look upon the children with equal tender eyes and with the same tender feelings, we have this fact which stares us in the face that a difference is there in the property right. Now situated as Cochin is in the middle of Kerala with Malabar on one side and Travancore on the other side, Cochin is maintaining marital realationship with Malabar and Travancore and also Travancore and Malabar in their turn have marital rights with Cochin, it is very necessary to very seriously consider the question whether a Bill, however laudable its objects be, however useful its results may be, it is necessary to consider deeply over the question, whether it is desirable, whether it is prudent for going for a legislation of the sort of the bill, namely to equalise the son and daughter as far as property rights are concerned, whether it is safe for Cochin and Cochin alone to have a bill like this. I think no argument is necessary unless some method is found out to have similar or parallel legislation both in Malabar and Travancore with which, as I said, we have marital relationship, whether it is useful.....

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* I would like the Hon'ble member to explain what the complication otherwise will be, if the Bill is passed. In Malabar the Christians are governed by the Indian Succession Act and here by the Christian Succession Act and in Travancore by a similar Succession Act passed in Travancore. The provisions of the three Bills are different and coming to the Nayar community there also the personal law in the 3 political divisions are different. I would like to hear from the Hon'ble member what complications he expects if this Bill is passed here.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I am glad for the interruption of my friend and I will seriously ponder over the question before answering. Now continuing in the strain, I am going on. I am reserving the reply later on. I was saying, Sir, that only parallel legislation is made possible in Travancore and in Malabar. According to me like a Bill of this sort which developes into an Act and goes to the Statute Book of Cochin may not have as much or the full quantum of beneficial effect with the sponsor of the Bill and the supporters inclusive of myself. I am pointing out a difficulty into which another difficulty is thrust by my esteemed friend, the Leader of the Opposition. To him I shall come later. I submit, Sir, that with my experience as far as my community is concerned and an earlier friend of mine by whom I was very ably supported in a Bill pertaining to my community to this identical subject, the share of the daughter and the son being attempted to be changed from its present position. We, of course, with the co-operation of my friends here, got the Bill through all the stages without much

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Kumaran Ezhuthassan]

difficulty and it has not yet gone to the Statute Book. As pointed out by an experienced member of this House I only did try, Sir to have the opinion of the members of this House canvassed for me and without canvassing, got it. I do not care to educate the public, the people of my community, the conservative element of my community to fall in line with the provisions of the Bill and the Bill was torpedoed by an attempt made by them. They succeeded and I failed. Therefore, I would request my sister the sponsor of the Bill to pay heed to what came out from an experienced friend of mine like Mr. Ayyappan, That it is not enough if a Bill is attempted to be canvassed here but the public who will be affected by this Bill which is likely to be passed into an Act and may go to the Statute Book or in other words the fundamental fact that it is necessary for any piece of social legislation, the feeling among the public should be known, and the result of the feeling of the community to have a Bill of this sort and not only a feeling of the community of some advanced thinkers of a particular community to have the Bill in a particular way. That will frustrate the object, both the Hon'ble friend, of mine Mr. Ayyappan and the Hon'ble Leader of the Opposition were saying that this Bill should go to a Select committe and I am sure that the Sponsor of the Bill is ready for that. A favourable atmosphere if there had for the Bill, the passage of the bill can be surely had. But if it is in the other way there was the hint, as ceme from my Hon'ble friend Mr. Ayyappan, that it is time enough to think whether the Bill, as a matter of fact, may be dropped, although he has not used the word, but the meaning is there. Now, is the Select Committee the best method for canvassing such opinion? I said that we are now on the principle of the Bill covered by Standing Order 31 (3) and that is after this discussion, there will be a vote as to whether introduction is allowed or not. And after the introduction is allowed, I am sure it will be allowed. There are two stages mentioned in the next sub-clause, *i.e.*, to refer the Bill to a Select Committee or to send the Bill for eliciting public opinion. Now if public opinion is to be had, is to be assessed for the purpose of this Bill, the better course is to have it sent to a Select Committee, *i. e*,, the Select Committee members sitting in various places after a due advertisement and getting evidence recorded from the persons or will it be a better course to have that opinion elicited by circulating this Bill amongst the public by appropriate methods being adopted for that purpose and after getting that opinion again come to this Council and on the basis of that opinion collected by circulation decide upon the course which is to be further followed. That is a question that the sponsor of the Bill must consider very seriously. I suggest the better course will be to send out this Bill immediately to the public for eleciting their opinion or in other words, to use the technical word to circulate it for public opinion. But there is a question that must be on the lips of enthusiasts of the Bill that Mr. Ezhuthassan is trying to torpedo the Bill itself by attempting to take the House through a dislatory course. But when examined in a cooler atmosphere, I think if there be anyone who thinks like that, they will finally realise that I am a greater enthusiast for the Bill, than they themselves, because I want the Bill to become Law and to go to the Statute Book. This will be a better course. This will have its beneficial effects as solicited for in its working among the community.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഞാൻ ഇതു ചോദിക്കുന്നതു ഡിസ്ഓർഡ്ർ കണ്ടീഷനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. സാധാരണ സർക്കുലേഷൻ ഡിലേയിങ്ങ് പ്രോസസ്സായിട്ടാണു് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതു്. പർപ്പസ് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കാണു് നിർദ്ദേശിക്കാം. അതുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞതാണു്.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: I am glad for the question, and I immediately answer. On certain occasions the motion for eliciting public opinion by circulation of a Bill may be considerd as a dilatory tactics. But in this case, if you had followed my argument, if there was anything in the voice that I am giving out, you would have seen that there is something more than that. There is no dilatory tactics, but only reduce the expenditure if possible and to support the principle behind the Bill, that circulation for eliciting public opinion will be a useful thing. I am putting a suggestion to her so far as this Bill is concerned, under which there are two sub-clauses that one is reference to a Select Committee and the other reference for eliciting public opinion. I am only suggesting to the Hon'ble Sponsor of this Bill to have recourse to that. Then my esteemed friend the Leader of the Opposition put a question to me, as to what are the complications that I had in my mind? if the Bill is passed—Do you really expect an answer from me?—No, Sir I think my friend knows it—his face shows that—he has done only what he usually does. I have paid him the compliment that he deserves and I thank him for the compliment he has given me. There are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

complications, which require very important petrified head to think over to see that complications will not arise and it is not the time for me to explain the difficulties to one who knows and poses that he does not know. Now I appeal Sir,.....

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur)*: Are there any inter State marriages

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: As far as my community is concerned, there are many marriages with Travancore and Cochin. I submit, Sir, that there are difficulties so long as the system of marriage between the States is what it is. It may not be Himalayan difficulties. For these reasons I exhort the Hon'ble sponsor of the Bill to be pleased to move for circulation of the Bill for eliciting public opinion and that in the shortest time. If this is not going to be the last meeting of the sixth Council for the next Council at least, you can have it. We are here to-day on the 8th of Kumbham. Before the 15th the matter can be published in the Gazette and notices inviting public opinion, either by publication in the Gazette or by sending to the various Revenue Authorities can be had. A time-limit of one month given will get you interested persons, and they will send their opinion and you will have it before the next meeting. Therefore the wiser course will be to move for circulation for eliciting public opinion when it reaches that stage. I pray my appeal will prevail. I thank you for the indulgence.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. പോറ്റി. സർ, ആദ്യപരമായി നോക്കുമ്പോൾ സമത്വസുന്ദരവും അഭികാമ്യവുമായ ഒരു ബില്ലാണ് ഇതെന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ പ്രായോഗികമായി ഇതിന്റെ വിഷമതകളും നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു എനിയ്ക്കിതിനെ മുഴുവൻ അനുകൂലിയ്ക്കാൻ തരമില്ല. ഒരു പിതാവിന്റെ സന്തതികളെ—ആണിനേയും പെണ്ണിനേയും—സമഭാവനയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുവാനുള്ള തന്റേടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, സ്ത്രീകളുടെ സ്വത്തവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആൺകുട്ടികൾക്ക് സമമാണെന്നുള്ള നിലവന്നാൽ സാമാന്യമായി അതു അവർക്കുതന്നെ വിഷമം നേരിടുമെന്നുള്ള പ്രായോഗിക മായ ചിന്താഗതിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതു്. ഇടത്തരക്കാരും താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള ആളുകളും കൂടി നൂറിൽ തൊണ്ണൂറഞ്ചുവീതം വരുന്ന സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സമം എന്ന പങ്കിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഒരു അംശം പെൺകുട്ടികൾക്കു കൊടുത്താണ് ഇന്നു സാധാരണയായി കല്യാണം കഴിച്ചുവരുന്നതു്. ₹ ൦,൦൦൦ രൂപ സ്വത്തുള്ള ഒരു പിതാവിനു മൂന്നു പുത്രന്മാരും ൪ പുത്രികളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവർക്കു സമമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരാൾക്കു ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറു രൂപയോളമേ കിട്ടുകയുള്ളു. ഈ ₹൫൦൦ രൂപകൊണ്ടു അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടിയെ കല്യാണം കഴിച്ചു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇന്നു കണ്ടുവരുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ ആൺകുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ എത്ര കുറഞ്ഞ സാമ്പത്തികനിലയുള്ളവർ ആയാലും ഒരു പതിനായിരം രൂപ സ്ത്രീധനം കിട്ടണം എന്ന അഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കും അവർ. ആ നിലയിൽ ഈ പെൺകുട്ടിയുടെ വീതമായ ₹൫൦൦ രൂപകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാതാകും. പെൺകുട്ടികൾ പ്രായമായി വരുമ്പോൾ തക്കവിധത്തിൽ അവരെ കല്യാണം കഴിച്ചു കൊടുക്കണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായം അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുള്ളതുകൊണ്ടു് അവരുടെ വീതത്തിലും കൂടുതലായിട്ടുള്ള തുക കൊടുത്തുകൊണ്ടു് അവരുടെ കല്യാണം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു നിലയാണ് സാധാരണയായി കാണുന്നതു്. പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ നൂറിൽ ൯൫ കുടുംബങ്ങളിലും പുരുഷന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന വീതത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾക്കു് കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അവർക്കു സമമായ വീതം വെയ്ക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ ആ വീതം വാങ്ങി കല്യാണം കഴിക്കാനുള്ള ചെക്കന്മാരുണ്ടായി എന്നു വരുകയില്ല. ഈ തുക ആദ്യം കൊടുത്താൽ വീതപ്രകാരമുള്ള അവകാശം പിന്നെയും കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇപ്പോൾ കല്യാണക്കായ്ക്കും ഒരു ബ്ലാക്കുമാർക്കറ്റ് സിസ്റ്റംപോലെയാണ് നടക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷമതകളും ഉള്ളതുകൊണ്ടു് അവർക്കു വീതപ്രകാരമുള്ള തുക കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു വരുമ്പോൾ കല്യാണം കഴിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പെൺകുട്ടികൾ അങ്ങിനെ അവിവാഹിതകളായി ഇരുന്നു എന്നുവരും. തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും മലബാറിന്റേയും അടുത്തു കിടക്കുന്ന കൊച്ചിയിലെ പ്രദേശങ്ങൾ ആ രാജ്യങ്ങളുമായി ധാരാളമായി വൈവാഹികബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ₹ ൫,൦൦,൦൦൦ രൂപയ്ക്കു സ്വത്തുള്ള ഒരു ധനികനു ഒരു ആൺകുട്ടിയും, ഒരു പെൺകുട്ടിയുമുണ്ടെന്നു വിചാരിയ്ക്കുക. ഇവിടത്തെ പെൺകുട്ടിയെ അവിടെ ഒരാൾക്കു വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കുമ്പോൾ ₹൨½ ലക്ഷം രൂപയുടെ സ്വത്തു് വീതപ്രകാരം കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇവിടത്തെ ആൺകുട്ടി അവിടെനിന്നു ഇതേപോലെ ധനികനായ ഒ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. K. Paul]

രാളുടെ മകളെ കല്ല്യാണം കഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഫ ൦ ൦ ൦ ൦ രൂപയുടെ സ്വത്താ യിരിക്കും ചിലപ്പോൾ കിട്ടുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കൊച്ചിക്കു സാമ്പത്തികമായി തന്നെ വലിയൊരു നഷ്ടമാണു് വരുന്നതു്. എന്നതന്നെയല്ല ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിയാൽ പെൺകുട്ടികളുടെ കായ്യം വളരെ കഴപ്പത്തിലാകും. അതുകൊണ്ടു അവക്കു യാതൊരു കഴ പ്പവും വരാതിരിക്കാൻവേണ്ടി തന്നെ എനിയ്ക്കിതിനെ എതിർക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. മാണി: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. എന്റെ സമു ദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അഭിപ്രായമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. എന്റെ വ്യ ക്തിപരമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം വച്ചുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. സ്ത്രീകളുടെ വിവാ ഹകായ്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രയാസമായ ഒരു കായ്യം കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതു സ്ത്രീധനവ്യ വസ്ഥയാണു്. അതിനു ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണം. ഈ ബിൽ പാസാക്കുകയാണെ ങ്കിൽ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതാണെന്നു ഞാൻ, വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്വത്തിൽ ശരിയായ അവകാശമുണ്ടെന്നു വന്നാൽ നിസ്സാരമായ ഒരു സംഖ്യ സ്ത്രീധനം കൊടുത്തോ കൊടുക്കാതേയോ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആളുകൾ തയ്യാറാ കുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെ കുറെക്കാലം നടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വത്തിന്റെ വീതം കിട്ടണമെന്ന ല്ലാതെ സ്ത്രീധനം കിട്ടണമെന്ന ആഗ്രഹമുണ്ടാകയില്ല. ഇന്നു ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര തുക തരുമെന്നുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണു് കേൾക്കുന്നതു്. സ്വത്തു ധാരാളമില്ലെങ്കിലും സ്ത്രീകൾക്കു സ്വത്തിന്റെ വീതം കൊടുക്കുകയാണെന്നുണ്ടെ ങ്കിൽ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കു ഒരു പരിഹാരമാകും. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതിനും പുറമെ സ്വത്തിന്റെ വീതവും കൊടുക്കേണ്ടിവരും ഈ ബിൽ നിയമമായാൽ എന്നു പറ ഞ്ഞതു് അത്ര ശരിയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, പിതാവു മരിച്ചിട്ടുള്ള കു ട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിവാഹംചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലായിരിക്കും സ്വത്തി ന്റെ വിഹിതത്തെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുന്നതു്. ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വത്തുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീയെ ആകുടുംബത്തിലെ സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനു് ആ സ്വ ത്തിന്റെ ഏതൊരു വീതംകൊടുത്തും വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. എ ന്നാൽ അതു കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടി ആ സ്ത്രീക്കു് സ്വത്തിലുള്ള അവകാശം നശിക്കുന്നത ല്ലെങ്കിലും പിതാവിന്റെ കാലശേഷം മാത്രമേ സ്വത്തിന്റെ ഒരോഹരിയും കൂടി കിട്ടുവാൻ ആ സ്ത്രീക്കു് അവകാശമുണ്ടാകുന്നുള്ളു. അതിനാൽ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഈ അ വകാശം ഇല്ലായ്മചെയ്യുവാനും അതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവക്കു കിട്ടാറാക്കുവാനും ഒരു പി താവിനു സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ പാസായാൽ സ്ത്രീധനവും ഓഹരിയും കൊ ടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

ഇനി മറെറാരു കായ്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാലക്കുടി മെമ്പർ പറഞ്ഞതു് തിരുവിതാം കൂറിലേക്കു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട കായ്യത്തെപ്പറ്റിയാണു്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ണ്ടായ ഭയത്തിനു അവകാശമുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അവിടെ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ ഈ നിയമം നടപ്പിൽവന്നാൽ അതു് അവക്കൊരു മാതൃകയാ യിട്ടു തീരുന്നതാണു്. അപ്പോൾ അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ അവിടെയും നടപ്പാക്കും. തി രുവിതാംകൂറിൽ ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെയുള്ള പെൺകുട്ടികളെ അങ്ങോട്ടു കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവിടെനിന്നു ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരുവാ നും ആളുകളുണ്ടാകയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ഒരു പെണ്ണിനെ കൊച്ചിയിലേക്കു വിവാഹംചെയ്യുന്നതിൽ ഈ ബില്ല അവിടെ നടപ്പിലില്ലാത്തിടത്തോളംകാലം കൊച്ചിയി ൽനിന്നും വിവാഹംചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ കിട്ടാവുന്ന സംഖ്യ കിട്ടുന്നതിനു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു കണ്ടാൽപിന്നെ ആരുംതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. അതു പോലെതന്നെ ഇവിടെനിന്നും ആരുംതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പെണ്ണിനെ കെട്ടിച്ചു കൊടുക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് തിരുവിതാംകൂറിലില്ല, ബ്രിട്ടീഷിലില്ല എന്നുള്ള വാദം ഈ ബില്ലിനു എതിരായിട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ ബിൽ സെലക്ട്കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു് രാജ്യത്തുള്ള വിവിധ സമുദായക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാണെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനു കൂലിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. എ മുഹമ്മദു് അഷ്റഫ്: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, രണ്ടുവാക്കു ഞാനും ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചു പറയുവാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുകയാ ണു ചെയ്യുന്നതു്. അതു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ ഉന്നയിച്ചതരത്തിലുള്ള വാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭത്തോട്ടക്കുടിയല്ല. നിലവിലുള്ള നിയമത്തെ മാറ്റവാൻ ചിലക്ക ചില വീക്ഷമങ്ങളും അ സൌകര്യങ്ങളും തോന്നുന്നതു് സ്വാഭാവികമാണു് എന്നു് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. അപ്ര കാരമുള്ള യാഥാസ്ഥിതികമനോഭാവംവെച്ചുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതു്. എ ന്റെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ ന്യായാന്യായ തയെ വിവേചനംചെയ്തശേഷമാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ച തു്. എതാണ്ടു് എം. ഠ. ൦൦ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഉണ്ടാക്കിയ ആ നിയമം വളരെ പുരോഗമന വാദികളായ മുസ്ലിമീങ്ങൾപോലും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഒരു മാറ്റവും സംഭ വിക്കാതെ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്ന എന്ന വാസ്തവം ആ നിയമത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ ഉച്ചെ സ്ഥരം ഉൽഘോഷിക്കുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാജു: ടക്കിയിൽ എങ്ങിനെയാണു്?

മിസ്റ്റർ പി. എ. മഹമ്മദു് അഷ്റഫ്: ടക്കിയിലും അതുതന്നെയാണു്. പിതാവിന്റേ യും മാതാവിന്റേയും സ്വത്തുക്കൾക്കു പുത്രനെന്നും പുത്രിയെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ ഒരുപോലെ വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുമാത്രമാണു് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു് അനുശാസിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ ദായക്രമം കുറച്ചുകൂടി വികസനമുള്ളതാണു്. മാതാവിന്റേയും പിതാവിന്റേയും സ്വത്തുക്കൾക്കു മാത്രമല്ല മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു ദായക്രമം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മറ്റു ചിലരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു കൂടിയുണ്ടു്. ആരുടേതായാലും ഒരു പുരുഷനു് എത്ര അംശം കൊടുക്കുന്നുവോ അതിന്റെ പകുതിയായിരിക്കും ഒരു സ്ത്രീക്കു് ആ സ്വത്തിൽനിന്നും കൊടു ക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുവാൻ ചില കാരണങ്ങളും ഉണ്ടു്. പുരുഷനാകട്ടെ സ്ത്രീയാക ട്ടെ സ്വത്തുടമസ്ഥന്റെ സ്വത്തുക്കൾക്കു ജനനാൽതന്നെ അർഹരാകുന്നില്ല. സ്വത്തുടമസ്ഥൻ ഈ ലോകത്തുനിന്നു തിരോധാനം ചെയ്തതിനുശേഷമാണു് അയാളുടെ അനന്തിരാവകാശി കൾക്കു ആ സ്വത്തിന്മേലുള്ള അവകാശം ലഭ്യമാകുന്നതു്. അതായതു് ഒരു പിതാവു നിലവിലിരിക്കെ മകനോ മകൾക്കോ അയാളുടെ സ്വത്തിൽ അവകാശ മില്ല. ഭർത്താവു്, ഭാര്യ, പുത്രൻ, പുത്രി, പിതാവു്, മാതാവു് ഇങ്ങിനെ ഏറ്റവും അടുത്ത അവകാശികൾക്കു പോലും സ്വത്തുടമസ്ഥൻ മരിച്ചതിനു ശേഷമാണു് അവന്റെ സ്വത്തു് അനുഭവിക്കാനുള്ള അധികാരം കിട്ടുന്നതു്. ആ സ്വത്തു് അവകാശികളിൽ രണ്ടോഹരി പുരുഷനും ഒരോഹരി സ്ത്രീയും വീതം അനുഭവിക്കുന്നു. ഒരു പിതാവു് മരിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. അയാൾക്കു ഒരു പുത്രനും ഒരു പുത്രിയും ഉണ്ടെ ങ്കിൽ ആകെയുള്ള സ്വത്തിൽ രണ്ടുവീതം പുത്രനും ഒരു വീതം പുത്രിക്കുമായി വീതിക്കുക എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണു് മുസ്ലിം ദായക്രമം അനുശാസിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ ദായക്രമത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുവാൻ ഉള്ള കാരണങ്ങളിൽ ചിലതു് പ്രസ്താവിക്കാം. ഒരു സ്ത്രീ കല്യാണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അന്നുമുതൽ ഭർത്താ വിന്റെ വീട്ടിലെ ഒരംഗമാണു്. എങ്കിലും ഈ സ്ത്രീ തന്റെ സ്വന്തം മാതാവിന്റേയും പിതാവിന്റേയും കുടുംബവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം തീരെ വിട്ടുപോകുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ ത്തിൽ ഈ സ്ത്രീയെ പോറ്റേണ്ടതും ഈ സ്ത്രീക്കു സകലവിധത്തിലുമുള്ള രക്ഷ കൊടുക്കേ ണ്ടതും ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരാണു്. എങ്കിലും ഈ സ്ത്രീ മാതാവിന്റേയും പിതാവി ന്റേയും കുടുംബത്തിലെ, സ്വന്തം കുടുംബത്തിലെ അംഗമല്ലാതായി തീരുന്നുമില്ല. എ ന്നാൽ ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീ, കല്യാണം കഴിഞ്ഞ സമയം മുതൽതന്നെ ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗവുമാണു്. ഭർത്താവു് മരിച്ചശേഷവും ആ സ്ത്രീക്കു ഭർത്താവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ചില അവകാശങ്ങളുണ്ടു്. ഭർത്താ വിന്റെ മരണശേഷം ഭാര്യക്കു ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽ ഏറിലൊന്നു് അവകാശം കിട്ടുന്നു. ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യയുടെ സ്വർച്ചിലവുകളും ഭർത്താവാണു് നിർവ്വ ഹിക്കേണ്ടതു്. സ്ത്രീക്കു എത്ര സ്വത്തുണ്ടെങ്കിലും, പുരുഷനു് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള സ്വ ത്തു് ഇല്ലാതിരുന്നാലും, ആ സ്ത്രീയെ തന്റെ സ്വന്തം പ്രയത്നം കൊണ്ടുതന്നെ തീറ്റി പോ റ്റേണ്ട ചുമതല ഭർത്താവിനാണു്. തന്റെ കുടുംബത്തേയും ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയും തന്റെ സകല കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചു് പുലർത്തേണ്ടതായ ചുമതല നിയമം മൂലം ഭ ർത്താവിൽ ചുമത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷനു സ്ത്രീയേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും കി ട്ടേണ്ടതു് ന്യായമാണെന്ന കരുതിയിട്ടാണു് പുരുഷനു് രണ്ടുവീതവും സ്ത്രീക്കു് അതിൽ പ കുതിയും വെച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോഴും പലവിധത്തിലും ന്യായമായിട്ടുള്ള, നീതിയായിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണു് ഇസ്ലാം ഉൽഘോഷിക്കുന്നതെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇപ്രകാരമുള്ള കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. A. Mohamed Ashroff]

എന്റെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എതുക്കുന്നതു്. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതുക്കുമ്പോൾ ഇതിനെ പാടെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യണമെന്നല്ല പറയുന്നതു്. എന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണെങ്കിലും എന്റെ സമുദായത്തിനു ഈ ബില്ലിനോടു് അനുകൂലമല്ല മുണ്ടെന്നു കാണുന്നപക്ഷം ഞാൻ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ തയ്യാറാണു്. അതുകൊണ്ടു ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു് യാഥാർത്ഥപൊതുജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു് അതനുസരിച്ചു് ഈ സഭ ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കുകയൊ തള്ളിക്കളയുകയൊ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഈ ബിൽ പ്രധാനമായിട്ടു് ക്രസ്ത്യാനികളെ മാത്രമെ ബാധിക്കുകയുള്ളു എന്നു തോന്നിപ്പോകും. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല. വളരെ അധികം സമുദായങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണിതു്. ദായക്രമം എന്താണെന്നുള്ളതിനു വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു നിയമമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് നിശ്ചയമില്ലാതിരിക്കുന്ന വലിയ തർക്കങ്ങൾക്കും വലിയ കേസുകൾക്കും നിദാനമായിട്ടുള്ള പല സംഭവങ്ങളും മറ്റു പല സമുദായങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരു സമുദായത്തിലെ ഒരംഗമാണു് ഞാൻ. എന്റെ സമുദായത്തിലെ ദായക്രമമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു ദായക്രമമുള്ളതായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചില ആളുകളിൽ മരുമക്കത്തായവും ചില ആളുകളിൽ മക്കത്തായവുമുണ്ടു്. ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടുന്ന സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗത്തിനു് മിക്കവാറും, തീയ്യരായും മക്കത്തായവും എതാണ്ടു് മിതാക്ഷരനിയമവുമാണു് ബാധകമായിട്ടുള്ളതു്. മിതാക്ഷരനിയമം അവർക്കു് ബാധകമാണൊ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആചാരം മൂലം അതാണു് അവർക്കു് ബാധകം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു്. പക്ഷെ വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു അവകാശക്രമം അവർക്കുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല. പല കേസ്സുകളും എന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്നു് ഹൈക്കോടതിവരെ പോയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നരണ്ടു കേസ്സുകൾ ഹൈക്കോടതിവരെ പോയിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. എന്റെ സ്വന്തം കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസ്സുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഹൈക്കോട്ടുവിധി വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ മരുമക്കത്തായികളല്ല എന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മക്കത്തായികളാണെന്നു വിശദമായി പറയുന്നുമില്ല. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ രാഘവന്റെ സമുദായത്തിൽപെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു സ്വത്തിൽ അവകാശമേയില്ല എന്നാണു് പലരും വിശ്വസിക്കുന്നതു്. അവിടെയും ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിലയില്ല. അതുകൊണ്ടു് സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വത്തിൽ എന്തവകാശമാണു് അവർക്കുള്ളതു് എന്നുള്ളതിനു് ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. ക്രസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പക്ഷെ ഈ ബിൽ ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒപ്പം വേണോ കൂടുതൽ വേണോ എന്നുള്ള തർക്കമേയുള്ളു. ചില സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീകൾക്കു തീരെ അവകാശമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ടു്. വടക്കൻ കൊച്ചിയിൽ മക്കത്തായ തീയ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീകൾക്കു തീരെ അവകാശമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർക്കു ഒരൊത്തുതീർപ്പിന്റെ ഫലമായി പകുതി വീതം കൊടുക്കാമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്ത്രീകൾക്കു് അവകാശം കൊടുക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു നില ഈ നിയമംകൊണ്ടു വരുകയാണെങ്കിൽ ഈവക സമുദായങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുവാൻ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള നിലയിലാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്.

നാം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പലതും പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മനുഷ്യനു് വേണ്ടതായ ഏറ്റവും വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യം സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യമാണു്. ഇന്നു സ്ത്രീകൾക്കുള്ള എല്ലാ അവശതകളും സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണു്. ഭാരതത്തിനു രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം കൈവന്ന എന്നു നാമെല്ലാം ആമോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽപോലും ഭാരതത്തിലെ ജനത അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ അതിനെതിരായി നിന്നുകൊണ്ടു് മനുഷ്യനു ഏറ്റവും ആവശ്യമായ സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മോഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു വിപ്ലവംതന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മുതിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു് മനുഷ്യനു ഏറ്റവും വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യം സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം ആണെന്നാണു്. സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതു് വളരെ അന്യായമാണു്. ക്രസ്ത്യൻ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്വാതന്ത്ര്യം കുറെയൊക്കെ അവക്കുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സ്വാതന്ത്ര്യം തീരെയില്ലായെന്ന നിലയിലുള്ള പല വിഭാഗങ്ങളുമുണ്ട്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഈ ബിൽ വലിയ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഇതു് അവക്കൊരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സ്ത്രീകൾക്കു തീരെ സ്വത്തു കൊടുക്കരുതു് എന്ന അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടാകും. എന്റെ അമ്മയുടെ അച്ഛൻ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആരാന്റെ മക്കളാണ് എന്നു പറഞ്ഞതായിട്ട് എന്റെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്യനായ ഒരാൾക്കു സ്വത്തു പോകുന്നതിൽ വെപ്രാളം പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു്. ഞങ്ങൾക്കു തന്നാൽ അതു് അന്യകുടുംബത്തിലേക്കു പോകും. അതുകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം ആരാന്റെ മക്കൾ എന്നു പറയുവാൻ കാരണം. ഓരോ സ്ത്രീയും കല്യാണം കഴിച്ചു് അന്യ കുടുംബത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ആ വീട്ടിലെ ആളുകളെ ആശ്രയിച്ചു് ജീവിക്കേണ്ട ആളല്ല. ഭാര്യയെ ഒരു ഭാരമായി തീക്കുന്നതു് വലിയ കഷ്ടമാണു്. ഭാര്യയെ നാം ഒരിക്കലും ഒരു Liability ആയിട്ടല്ല സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ സുഖദുഃഖാദികളിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ട ആളാണു് ഭാര്യ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിനു അവരെ ഇടയാക്കിത്തീർക്കണമെങ്കിൽ തീച്ചയായും സ്ത്രീക്കു സാമ്പത്തികമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

മിസ്റ്റർ എഴത്തച്ഛൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ബിൽ സർക്കുലേറ്റു ചെയ്തു ആളുകളുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം ആലോചനക്കെടുക്കാമെന്നു വെക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതു പ്രയോത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ നീട്ടികൊണ്ടുപോകാനെ ഇടവരുകയുള്ളു. ഇതു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അവക്കു ഓരോ താലൂക്കിലും വില്ലേജിലും പോയി ആളുകളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുവാൻ കഴിയും. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവർമെന്റിൽ പരസ്യംചെയ്തുകൊണ്ടു് ആളുകളുടെ അഭിപ്രായം എഴുതിഅയക്കുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അധികമാളുകളും അഭിപ്രായം എഴുതിഅയച്ചെന്നു വരികയില്ല. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു വരികിൽ ആളുകൾക്കു കുറച്ചു ചൊടിയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു തീർച്ചയായും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ കയ്യിൽ പോയതിനു ശേഷം പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ആരായുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ ആളുകൾക്കും ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായം എഴുതി അയക്കുന്നതിനു എളുപ്പമാകയും ചെയ്യും. എന്നതന്നെയല്ല കമ്മിറ്റിക്കു എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലുംചെന്നു നേരിട്ടു തെളിവെടുക്കാനും കഴിയും. വലിയ വസ്തീണ്ണമുള്ള വലിയവലിയ പ്രോവിൻസുകളിലും മറ്റുമാണു് സർക്കുലേഷനു ശേഷം ബിൽ ആലോചനക്കെടുക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കൊച്ചിയെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരറ്റത്തുനിന്നു മറ്റേ അറ്റത്തുപോകുവാൻ ഒരു ഒരുമണിക്കൂർ വേണ്ടതില്ല. അത്ര സ്ഥലമേയുള്ളു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു് സർക്കുലേഷൻ വേണമെന്നു പറയുന്നതിനോടു തീർച്ചയായും യോജിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ബിൽ വളരെ സമുദായങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കേണ്ടതും ആ സമുദായങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ടതുമാണു്. ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചുപേർക്കു മാത്രമേ സ്വത്തുള്ളു. അവരിൽ പല ആളുകളും അവകാശകേസുകൾ വന്നിട്ടു നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ പെട്ട പലരും അവകാശത്തിനുവേണ്ടി കോടതികയറി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ കോടതിയിൽ ചിലവാകുന്ന പണത്തിൽ ഒരു അംശം വേണ്ടിവരുകയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എന്നെപ്പോലെയുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവക്കു ഈ ബിൽ വളരെ ആവശ്യമാണു്. ഒപ്പം അവകാശം കൊടുക്കണമെന്ന നിയമമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രധാനമായി തർക്കമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒരൊത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ എങ്കിലും കഴിയുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ പല സമുദായങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നായതുകൊണ്ടു് ഇതു് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നും സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു് അതനുസരിച്ചു് ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്നുമാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഈ ബിൽ പാസ്സായാൽതന്നെ കാര്യമായിട്ടൊന്നും കിട്ടുവാൻ നിവൃത്തിമാർഗമില്ലാത്ത ഒരു സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട മെമ്പറാണു് ഞാൻ. എന്നിരുന്നാലും ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വല്ലതും കിട്ടുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു കിട്ടാതെ പോകേണ്ടയെന്ന ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടു്. ഇവിടെ ഈ ബില്ലിനെ ചിലർ എഴുത്തു സംസാരിച്ചതുകേട്ടപ്പോൾ ഇപ്പോൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kochukuttan]

നിലവിലുള്ള ചില നിയമത്തിന്റെ പേരിലാണ് ഇതിനെ എതുക്കുന്നതെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. എനിക്ക ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോട ചോദിക്കുവാനുള്ളതു്, ആരാണ് ഈ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയതു് എന്നാണ്. ഇതു് സ്ത്രീകളുണ്ടാക്കിയ നിയമമാണോ? തീച്ചയായിട്ടും ഇന്ന നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളൊന്നും സ്ത്രീകളുണ്ടാക്കിയതല്ല. അതെല്ലാം പുരുഷന്മാരുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളാണ്. കുറച്ചൊരു നിയമദുഷ്ടിയോടുകൂടി ഇതിനെ വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ലേഡി മെമ്പർക്ക് ഇതു കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ ബിൽ ഇവിടെ വന്നതു് എന്ന കാണാം. അതുകൊണ്ടു ഇതിനെ പിൻതാങ്ങേണ്ടതു് മറ്റു മെമ്പർമാരുടെ കടമയാണ്. കാലം മുന്നോട്ടു പോകുംതോറും ഇനി ഇവിടെയിരിക്കുവാനുള്ള ആളുകളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഒരു പക്ഷെ സ്ത്രീകളായിരിക്കും. ഇന്നു് പുരുഷന്മാർ അവരോടു നീതി കാണിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ആ സന്ദർഭത്തിൽ സ്ത്രീകളും നമ്മളോടു നീതി കാണിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണ് എനിക്ക പറയുവാനുള്ളതു്. ഇതിനുമുമ്പു് പുരുഷന്മാരുണ്ടാക്കിയ നിയമം, സ്ത്രീകളും തിരുത്തേണ്ടതായ ഒരവസരം വന്നപ്പോൾ അതു തിരുത്തുന്നകാര്യത്തിൽ പുരുഷന്മാർ ഉപേക്ഷ കാണിക്കരുതെന്നു് എനിക്കെരപേക്ഷയുണ്ടു്. (ഹിയർ, ഹിയർ) പുരുഷന്മാർ ഈ നിയമസഭയിലിരുന്നുകൊണ്ടു് സ്ത്രീകളോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള അനീതികളെ തിരുത്തുവാനായിട്ടുമാത്രം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വിനീതമായ ഒരപേക്ഷയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട ലേഡിമെമ്പർ ഈ നിയമസഭയുടെ മുമ്പായിൽ പെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അതിനെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആരും വൈമനസ്യം കാണിക്കരുതെന്നാണ്, നമ്മളെപ്പോഴും അബലകളെന്നു പറഞ്ഞു് അധിക്ഷേപിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെപേരിൽ എനിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു്.

ഇനി ഒരു കാര്യം പറയുവാനുള്ളതു്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ചാലക്കുടി മെമ്പരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ, ഈ ബിൽ പാസ്സായികഴിഞ്ഞാൽ പെൺകുട്ടികളെ കല്യാണം കഴിക്കേണ്ടതായ അവസരം വരുമ്പോൾ അവരുടെകാര്യം അപകടത്തിലാകുമോയെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും സംശയിക്കുവാനില്ല. പുരുഷന്മാക്ക് വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ത്രീകളെതന്നെയായിരിക്കണം. അതിനുപകരം പണമാകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരാൾക്കു കല്യാണം കഴിക്കണമെങ്കിൽ പതിനായിരം പണം കെട്ടിവെച്ചാൽ അതു് സ്ത്രീയാകുകയില്ല, (ചിരി) അതുനിമിത്തം സ്ത്രീകളെ കല്യാണംകഴിക്കുവാൻ ആരേയും കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പരുടെ ആശങ്ക അസ്ഥാനത്താണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഇതിനെ എതുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് സ്ത്രീകളോടുചെയ്യുന്ന അന്യായമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അതു് അവരുടെ സ്വാർത്ഥത്തെ നിലനിർത്തുവാനുംകൂടിയാണെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെപേരിൽ ആരെങ്കിലും മുതലകണ്ണീർ ഒഴുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവരുടെകയ്യിൽനിന്നു പണംപോകുന്നകാര്യത്തിൽ അവർക്കു് വളരെ സങ്കടമുണ്ടു് എന്നാണ് ഈ എതുപ്പു തെളിയിക്കുന്നതു്. അഭിപ്രായം ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ളതു അറിയുവാൻ കഴിയും. അതാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട കണയന്നൂർ ഈഴവ മെമ്പർ പറഞ്ഞതു്. ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കുവാനുള്ള അനുകൂലമായ സാഹചര്യമുണ്ടാക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ലേഡിമെമ്പറും അനുഭാവികളും വളരെ ശ്രമിക്കണം; ഉണ്ടാക്കണം. ആ സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു് സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ പേരിൽ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ ഒരിക്കൽകൂടി അനുകൂലിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ എം. ഐ. പോൾ: സർ, ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, ഇതിന്റെ പ്രായോഗികവശങ്ങളേയും, വിഷമതകളേയും സംബന്ധിച്ചു്, ഈ സഭയിൽവെച്ചുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കിതരത്തക്കവിധത്തിൽ ഇതിന്റെ അവതാരകി ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞാൽ തരക്കേടില്ലെന്നുണ്ടു്. ഒരു മാതാപിതാവിനു് ആകെ പത്തു മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വത്തു് മുഴവനും ഈ ബില്ലിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ നീതിയിൽ സമമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. ബാങ്കിൽ ഉള്ള പണമോ, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പറമ്പോ, നിലങ്ങളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും വീതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വിരോധമില്ല. നേരെമറിച്ചു് ഒരു പറമ്പും അതിൽ ഒരു പുരയും ഉള്ള ആ മാതാപിതാക്കന്മാക്ക പത്തു മക്കളിൽ ൻ പുത്രിമാരും ഒരു പുത്രനും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇവർക്കെല്ലാവർക്കും തുല്യാവകാശം കിട്ടുന്നവിധത്തിൽ ഒരു നിയമം ഉണ്ടായാൽ, ആ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കാലശേഷമല്ലാതെ അതു വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്നു് ഞാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചോദിക്കുന്നു. അതിനുംപുറമെ ഈ പറമ്പിനും പുരക്കും പതിനായിരം ഉറുപ്പികക്കുള്ള സ്വത്തു ആണെങ്കിൽ അതിൽ ഒമ്പതിനായിരം ഉറുപ്പികയുടെ സ്വത്തും സഹോദരിമാക്കായിട്ടു പോകുന്നു. ബാക്കി ആയിരം ഉറുപ്പികമാത്രമേ സഹോദരന്നു കിട്ടുന്നുള്ളു. വളരെ പുരാതനമായിട്ടു താമസിച്ചുവരുന്ന പുരയും പറമ്പും സമമായി വീതിച്ചോ അഥവാ വിറ്റോ പോകുന്നപക്ഷം പുരുൻ വീടുവിട്ടു പോകേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതാണു് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. ജനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും മേൽപറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള സ്വത്തുകാരാണു്. ഈ സംശയം തീർക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് ഞാൻ രണ്ടുവാക്കു പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം എടുത്തുവേണം ഇതു സ്വീകരിക്കുവാൻ എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണു് എനിക്കുള്ളതു്. ഈ ബില്ലിലെ തത്വം വല്ലതാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ പ്രായോഗികവശങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള വിഷമതകളും കാണുന്നുണ്ടു്. അതിനുള്ള ഒരു മറുപടിയുംകൂടി പറഞ്ഞാൽ തരക്കേടില്ലെന്നു് ഇതിന്റെ അവതാരകനായോട്ടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ പ്രതികൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, എന്താണ്ടു ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ബിൽ ഇതിനുമുമ്പൊരിക്കൽ ചാലക്കുടിമെമ്പറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ ഈ കൌൺസിലിൽ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ ബിൽ എല്ലാ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരേയും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല.. ക്രസ്ത്യൻസമുദായത്തെ മാത്രമെ ബാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. ആ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കുകയും, സിലക്ട് കമ്മിറ്റി തെളിവുകളെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ക്രസ്തീയസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീവിഭാഗംമുഴുവനും ആളോഹരി അവകാശം കിട്ടണമെന്നുള്ള അവകാശം രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പറമ്പി ലോനപ്പൻ: മുഴുവനും ഇല്ല. കുറെ ഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമേയുള്ളു.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: അതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ഭാര്യയും കൂടി സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോൾ ഈ ബില്ല് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അതിനു പ്രധാനമായിട്ടുള്ള എതിർപ്പു കണ്ടതു് ക്രസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ മെമ്പർമാരിൽനിന്നല്ല. എന്നാൽ മുസ്ലീംസമുദായത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിനു ഇതനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഒരു ഇക്കിയുള്ളതായി കാണുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം ഇഴവരിൽ സ്ത്രീകൾക്കു നാൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണു് വെച്ചിരുന്നതു്. പക്ഷെ അന്നു് ആ സമുദായത്തിൽപെട്ടവർതന്നെ അതിനെ വളരെ ശക്തിയായിട്ടു് എതിർത്തിട്ടുണ്ടു്. അന്നു് എതിർത്തവർ അധികാരപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽചെന്നു് ആ ബില്ലിനെ തള്ളിക്കളയിച്ചു. എന്നാൽ ആ സമുദായത്തിൽതന്നെ ആളോഹരി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ബിൽ എളുപ്പത്തിൽ പാസാക്കി. ഇപ്പോൾ ഈഴവരുടെയിടയിൽ സ്ത്രീകൾക്കു് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവകാശം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണു് പൊന്തിവന്നിരിക്കുന്നതു്. കേരളം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നാം സ്ത്രീകളെ അബലകളെന്നും, ചപലകളെന്നും ഇന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു പുരുഷന്മാരുടെ സ്വാർത്ഥത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണമനുസരിച്ചു് മാത്രമാണു്. സ്ത്രീകളെ അങ്ങിനെ വിചാരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു് കേവലംബുദ്ധി ശൂന്യമായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. അഭ്യസ്തവിദ്യരും, സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരികളുമായിട്ടുള്ള ആളുകൾപോലും ഇങ്ങനെയുള്ള വീക്ഷണകോണങ്ങളിൽകൂടി കണ്ണോടിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ: ആദ്യം മിനിമംവേജസ്സുബില്ലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം സ്ത്രീകൾ എല്ലാ പണിയുമെടുത്താൽ മാത്രമേ പുരുഷന്മാരോടു തുല്യമായ കൂലി കൊടുക്കുകയുള്ളുവെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായില്ലേ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അതു തുല്യവേലയെ സംബന്ധിച്ചാണു് പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ പി. എ. മുഹമ്മദ് അഷ്റഫ്: എന്നാൽ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതു് കൂടുതലായിട്ടു പുരുഷനോ സ്ത്രീയൊ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എന്റെ അനുഭവത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ പണം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പി. എ. മുഹമ്മദ് അഷ്റഫ്: ഇതു രണ്ടുംകൂടി തുലനം ചെയ്തുനോക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അതിനുവേണ്ടി ഒരു സെൻസസ്സ് എടുക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ വിഷമമാണ്. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും സമ്പാദിക്കുവാൻ അറിയാം. അവകാശക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു Common നിയമം ഉണ്ടാകേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണു് ഞാൻ. പിന്നെ ഈ ബിൽ വന്നാൽ ഒസ്യത്തു എഴുതുവാനുള്ള അധികാരവുംകൂടി കളയണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനുംകൂടിയാണു് ഇപ്പോൾ എന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു എം. എൽ. സി. എന്നോടു പറയുകണ്ടായി, ഈ ബിൽ പാസ്സായിട്ടുവേണം അദ്ദേഹത്തിന്നു കല്യാണം കഴിക്കുവാൻ എന്നു്! (ചിരി) അപ്പോൾ അങ്ങിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും ഉണ്ടു്. സ്ത്രീകൾക്കു സമം വീതം എന്നു വന്നാൽ അതിൽ പുരുഷന്മാർക്കും ഗുണം കിട്ടുമെന്നു് കാണുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ഇതു് അങ്ങിനെതന്നെ പാസ്സാക്കേണ്ട ആവശ്യമേയുള്ളൂ. ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാനിക്കുകയെന്ന മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ യാതൊരു എതിർപ്പുംകൂടാതെ പാസ്സാക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. എ. രാഘവൻ: സർ, ഞാനും ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ! വിവാഹത്തിന്നുശേഷം പിതൃസ്വത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരംഗമാണു് ഞാൻ എന്നു വിചാരിച്ചു് സ്ത്രീകൾക്കു അശേഷം അവകാശമില്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ആഭരണമായും, മറ്റു പല സാധനങ്ങളായും നല്ല ഒരു തുക വരത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു സംഖ്യ അവരോടുകൂടി അവരുടെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടു്. ആയിരം ഉറുപ്പിക സ്വത്തുള്ള ഒരു പിതാവിന്നു് മൂന്നോ, നാലോ മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ രണ്ടെണ്ണം പെണ്ണും, രണ്ടെണ്ണം ആണുമാണെന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെ വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ആയിരം ഉറുപ്പികയെ സ്വത്തുള്ളുവെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു വീതിക്കുമ്പോൾ അവക്കു എന്തുവീതം കിട്ടുമെന്നും എന്തു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ആണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും ആദ്യത്തെ മൂന്നു പ്രസവവും ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടുകാർ കൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിക്കണം. അതിന്നുംപുറമെ കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കുള്ള ആഭരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ചിലവുകൾ എല്ലാം ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ആൺകുട്ടികൾക്കു കിട്ടുന്നതിലധികം പെൺകുട്ടികൾക്കു കിട്ടുന്നതാണു്. കൊച്ചിക്കു അടുത്തുകിടക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഇങ്ങിനെതന്നെയാണു് ഞങ്ങളുടെ ദായക്രമം. ഈ നിയമം ഇവിടെ നടപ്പിലാവുകയാണെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിലും, ബ്രിട്ടീഷിലും ബന്ധുതാമുള്ളവർക്കു് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. അവിടെ ഈ നിയമം ഇല്ലാത്ത നിലയ്ക്കു് കൊച്ചിയിലുള്ളവരുടെ സ്വത്തു് അങ്ങോട്ടു പോകുവാൻ ഒരു കാരണമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതുവേണം ഇതു നിയമമാക്കുവാൻ. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ അതിന്നും എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർത്തുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. അച്യുതൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വത്തോടു് യോജിക്കുന്നു. അച്ഛന്റെ സ്വത്തിൽ ആൺമക്കൾക്കും പെൺമക്കൾക്കും തുല്യാവകാശമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ പറഞ്ഞതിനോടു് ഞാനും യോജിക്കുന്നു. ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചു് പറയുകയാണെങ്കിൽ മൂന്നു നാലു താലൂക്കുകളിൽ അമ്മയുടെ സ്വത്തിൽ സമാവകാശമാണു് കൊടുത്തുവരുന്നതു്. ഈ കണ്ടുത്തിൽ ചിറമ്മൽ താലൂക്കിലുള്ള ഈഴവരേയും നന്നാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്. കാലത്തിന്റെ ഗതിനോക്കി പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീകളും സ്വതന്ത്രകളാകേണ്ടതാണു്. മുസ്ലിംസമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. നായർ സമുദായത്തിന്നാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. കായ്മയില്ല. തമിഴബ്രാഹ്മണർക്കും, അധഃകൃതസമുദായങ്ങൾക്കും ഇതു് ബാധിക്കുന്നതാണു്. ഇതിന്റെ തത്വത്തെ അനുകൂലിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു് അയക്കണമെന്ന അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ സർവ്വവിധത്തിലും അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ആർ. എസ്സ്. തേവണ്ണകൌണ്ടർ: സർ, ചിറമ്മൽ താലൂക്കിൽ ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട അനവധി ആളുകളും, ബ്രിട്ടീഷിലുള്ള കോയമ്പത്തൂർ, മദ്രാസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വിവാഹം കഴിക്കാറുണ്ടു്. അവിടെ ഈ നിയമം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ ഇവിടെ പാസ്സാവുകയാണെങ്കിൽ, ഇവിടെനിന്നു പെൺകുട്ടികളെ ബ്രിട്ടീഷിലേക്ക് കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ അതു് ഇവിടെയുള്ളവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടുതീരും. ഇതുകൊണ്ട് പെൺമക്കൾക്ക് വീതം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ എതിരു പറയുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ കെ. ഐ. വേലായുധൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെറ തത്വത്തോടു് യോജിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബിൽ പത്തിരുപതു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പാണു് ഈ കൌൺസിലിൽ വന്നിരുന്നതെങ്കിൽ അതു് ഏറ്റവും വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനംതന്നെ ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുമെന്നു് വിചാരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. അന്നത്തേക്കാൾ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലും പരിതസ്ഥിതിയിലുമാണു് ഇന്നു ജനങ്ങൾ ജീവിച്ചുവരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പുരോഗമനവാദികളെന്നു് അഭിമാനിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ ഇതിനെ എതുക്കുന്നതിലാണു് എനിക്കത്ഭുതമുള്ളതു്. സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് തീർച്ചയായിട്ടും അവരെ വിപ്ലവത്തിനു ഒരുക്കുകൂട്ടുന്ന ഒരേർപ്പാടാണെന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. തൊഴിലാളികൾ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി, അവർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ ഉള്ള കൂലി കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ജന്മിതപത്തോടും, മുതലാളിതപത്തോടും വിപ്ലവം കൂട്ടുന്നതായി നമുക്കു് ചുറ്റുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെയുള്ള ഒരുവിപ്ലവംതന്നെയായിരിക്കും വസ്തുവഹകൾ വീതംവെച്ചുകിട്ടുന്നകാര്യത്തിലും സ്ത്രീകൾ സംഘടിച്ചു പുരുഷന്മാരുടെ നേരെ പുറപ്പെടുക. അതുണ്ടാക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിട്ടെങ്കിലും നമ്മൾ ഇതിനെ വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഈ കാര്യം പറയുമ്പോൾ എനിക്കു് ഒരു സംഭവമാണു് ഓർമ്മവരുന്നതു്. ഒരുകാലത്തു് പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളെ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരവസരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽനിന്നു് രക്ഷകിട്ടുവാനുള്ളസ്ത്രീകളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടു് ഭരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി, അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയാധികാരം അവർക്കു് കിട്ടി. അവരുടെ ഭരണത്തിന്റെ ഫലമായി പുരുഷന്മാരെ സ്ത്രീകൾ അടക്കി ഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാർക്കു് യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ശക്തിയും ഇല്ലാതായി, നിസ്സഹായരായി. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളോടു് ചെയ്തിരുന്ന അക്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെ ഒരു തിരിച്ചടിയെന്ന നിലയിൽ അടിച്ചമർത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അതിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടുവാൻ വേണ്ടി പുരുഷന്മാർ സംഘടിച്ചു മീറ്റിംഗു് കൂടാൻ തുടങ്ങി. മീറ്റിംഗു് നിരോധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അർദ്ധരാത്രിയിൽ കാട്ടിൽ പോയിട്ടു് മീറ്റിംഗു് കൂടി. മീറ്റിംഗു് കൂടുന്നതിനുമുമ്പു് സ്ത്രീകൾ വരുന്നുണ്ടോയെന്നു് നോക്കുവാൻ ചിലരെ കാവൽ നിറുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ മീറ്റിംഗു് കൂടി എങ്ങിനെയാണു് ഇതിൽനിന്നും രക്ഷകിട്ടുകയെന്നു് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം കാവൽക്കാർ അദ്ധ്യക്ഷനെ അറിയിച്ചു. ഇതു കേട്ടമാത്രയിൽ ഭയവിഹ്വലരായ പുരുഷന്മാരെല്ലാം ഓടിയൊളിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞു സ്ത്രീകൾ മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ഓടിപ്പോയവർ പതുങ്ങി, പതുങ്ങി തിരികെ വന്നുചേർന്നു. തദവസരത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ കസേരമേൽ ധൈര്യമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നതു് കണ്ടു. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ധൈര്യം കണ്ട അവരെല്ലാം തീർച്ചയാക്കി മേലിലും നമുക്കു് സ്ഥിരമായിട്ടുള്ള അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹം തന്നെ മതിയെന്നു്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അദ്ധ്യക്ഷനെ അനുമോദിക്കുവാൻ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ കസേരമേൽ സ്ത്രീകളുടെ വരവുകണ്ടു് ഭയപ്പെട്ടു് മരിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണു് അവർ കണ്ടതു്. അയാൾ സ്ത്രീകളുടെ വരവുകണ്ടു് ഭയപ്പെട്ടു് അങ്ങിനെതന്നെ മരിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കൂടിയും ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അവിടെ പുരുഷന്മാരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ത്രീകൾ അടിച്ചമർത്തുക എന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വരാതെയിരിക്കണമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സ്ത്രീകൾക്കു് അവർ അർഹിക്കുന്ന അവകാശം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. അതു് മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി പുരുഷന്മാരായ നമ്മൾക്കുണ്ടാവണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്നിടയുള്ള ആപത്തിനെ തടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു് നമ്മൾക്കില്ലാതാകും. സ്ത്രീകൾക്കു് കീഴടങ്ങേണ്ടയുള്ള ആപത്തിനെ തടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു് നമ്മൾക്കില്ലാതാകും. സ്ത്രീകൾക്കു് കീഴടങ്ങേണ്ടതായി വരും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതി കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ സൃഷ്ടമാകാതിരിക്കട്ടെ എന്നുള്ള ഭയപ്പാടുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പിന്താങ്ങുന്നതു്. മാത്രമല്ല ഈ ബില്ലിനെ എതുത്തു ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ചിലർ ഇവിടെ പറഞ്ഞ വാദഗതിയോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. അതായതു്, ഈ ബിൽകൊണ്ടു് സ്ത്രീകൾക്കു് കിട്ടാവുന്ന ഓഹരിയേക്കാൾ കൂടുതൽ സംഖ്യ ഇന്നു ഈ നിയമം ഇല്ലാതിരിക്കെ അവർക്കു് സ്ത്രീധന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. I. Velayudhan]

മായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടത്രെ! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഈ വാദം ഉന്നയിച്ച എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതനു് ഒട്ടും പേടിക്കേണ്ടതില്ല. ആവരർഹിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതിലും ചുരുങ്ങിയ ഒരു സംഖ്യ നിയമപ്രകാരം ഓഹരിയായി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ യാതൊരു പിതാവിനും പിറുപിറുക്കുവാനോ, പരിതപിക്കാനോ അവകാശമില്ല; സന്തോഷിക്കാനേ ഇടയുള്ളൂ. സ്ത്രീകളെ രക്ഷിക്കേണ്ടുന്നതിനു പകരം എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്റെ ഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ പിതാവിനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണല്ലൊ ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷിലും തിരുവിതാംകൂറിലും നിന്നു കല്യാണം കഴിച്ചാൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ഒന്നും കിട്ടുകയില്ല എന്നുള്ള വാദവും ശരിയല്ല. അവിടങ്ങളിൽ ഈ നിയമം ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞതുതന്നെ എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്നുള്ളതറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷെ, ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിയമം വന്നതിനുശേഷം വേണം ഇവിടെ അതുപോലെ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ എന്നു പറഞ്ഞു് അക്ഷമരായി കാത്തിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം അവിടങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത പല നിയമങ്ങളും ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതു പലതും ആ നാടുകളിലുമുണ്ടു്. ഓരോ രാജ്യത്തിന്റേയും പരിതസ്ഥിതിയും നിലനിൽപ്പും അനുസരിച്ചു പ്രത്യേക നിയമങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവരും. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ മൂന്നു തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളാണു് സ്ത്രീകളുടെ ഓഹരിയെസംബന്ധിച്ചു നിലവിലുള്ളതു്. കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ സ്ത്രീകൾക്കു് സമാവകാശമാണു്. മുകുന്ദപുരം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, തലപ്പിള്ളി എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ പുരുഷന്മാരുടെ ഓഹരിയിൽ പകുതി ഭാഗമാണു് സ്ത്രീകൾക്കുള്ളതു്. മിസ്റ്റർ രാമകൃഷ്ണന്റെ നാടായ ചിറ്റൂരിൽ സ്ത്രീകൾക്കു് മുതലിന്നു യാതൊരു അവകാശമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ ഏ ൽ നൂറാണ്ടിലെ ജീവിതമാണു് നയിച്ചുപോരുന്നതു്. നിയമപ്രകാരം സ്വത്തു് മകൾക്കു് ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭാഗം ആ വീട്ടിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്കു് ഇങ്ങോട്ടും കിട്ടുമല്ലൊ. പിന്നെ എന്തിനാണു് സ്ത്രീകൾക്കു് സമാവകാശം വേണമെന്നു വാദിക്കുവാൻ ചില മാന്യ സാമാജികന്മാർ ഇത്രത്തോളം വെമ്പൽകൊള്ളുന്നതു്; അല്ലെങ്കിൽ മരണഗോഷ്ടി കാണിക്കുന്നതു്? കാലത്തിനനുസരിച്ചു നാം മുമ്പോട്ടു പോകുക. ബാക്കിയുള്ള ജനതയുടെ വീക്ഷണകോണിൽ നാം പരിഹാസപാത്രമായിത്തീരാതിരിക്കട്ടെ. സ്ത്രീകൾ ഇന്നു അണിയറയിൽനിന്നു ഓജസ്സോടും തേജസ്സോടും കൂടി അരങ്ങത്തേക്കു വന്നിരിക്കുകയാണു്. എതൊരു തുറകളിലും പുരുഷന്മാരെ കവച്ചുവെയ്ക്കുവാനുള്ള കരുത്തു അവരിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും നമ്മൾക്കു് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ കയ്യും കണക്കും പറഞ്ഞു് എണ്ണി എണ്ണി വാങ്ങുവാനുള്ള ത്രാണി ഇന്നു് അവർക്കുണ്ടു്. അവരുമായി സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി ജീവിക്കാൻ മാത്രമായിട്ടെങ്കിലും ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. Select Committee യുടെ മുമ്പാകെ അഭിപ്രായത്തിനു വെയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതിയോടു് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്ബു്: സർ, എറണാകുളം വനിതാമെമ്പർ ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഈ ബിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുള്ളതു ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. കൊച്ചിയിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങളിൽ അവരുടെ സമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വലിയൊരു മാറ്റം വരുത്തുന്ന ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചു എങ്ങിനെയാണു് ഓരോ സമുദായത്തിലേയും ആളുകൾ വീക്ഷിക്കുകയെന്നതിനെപ്പറ്റി പല മെമ്പർന്മാരും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെ മറ്റു പലരും അനുകരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അതായതു കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീധനമായിട്ടും പാത്രങ്ങളായിട്ടും ആഭരണങ്ങളായിട്ടും മറ്റും വലിയൊരു സംഖ്യ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സമാവകാശം സ്വത്തിന്മേൽ അനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ അതു ആ കുടുംബത്തിനു വലിയ ദോഷം ചെയ്യുമെന്നും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ഈ ബില്ലിൽ അതിനൊക്കെ പരിഹാരം കാണ്മാൻ കഴിയുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വത്തുകൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നതു് ബാലിശമാണു്. സ്ത്രീധനമായിട്ടും ആഭരണങ്ങളായിട്ടും മറ്റും കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യകൂടി കഴിച്ചു മാത്രമേ അവരുടെ ഓഹരി കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളുവെന്നു ഒരു വ്യവസ്ഥവെച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു വരാവുന്ന നഷ്ടം തടുക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ ബിൽ പാസ്സായാൽ അതുകൊണ്ടു് ആർക്കും ഒരു ദോഷവും വരാനില്ല. പക്ഷെ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമുദായികദായക്രമമനുസരിച്ചു കുറച്ചൊരു വ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. ഈ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു അനേഷണം നടത്താനൊ നിയമംമൂലം പരിശോധന നടത്താനൊ ഒരുങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ പുരോഗമിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടു സ്ത്രീകൾക്കു സമാവകാശം കൊടുത്തുകൂടെ എന്നു ചോദിച്ചുതിനു സ്വത്തു മറ്റു കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു മാറിപ്പോകുമെന്നാണു് ചിലർ എതിർവാദം കൊണ്ടുവരുന്നതു്. എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ സ്വത്തുള്ളതുപോലെ അവരെ കല്ല്യാണം കഴിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളിലും സ്വത്തുണ്ടാകും. അവിടെനിന്നു ഒരു സ്ത്രീയെ ഇവിടെ നിന്നു ഒരു പുരുഷൻ കല്ല്യാണം കഴിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ അവരുടെ സ്വത്തു് ഇവർക്കും കിട്ടും. അപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങിനെ നഷ്ടം വരും? പക്ഷെ വസ്തുക്കൾ വീതിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കുഴപ്പം വരാം. ഇവിടെ പ്രസ്തുതിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു ചെറിയ പറമ്പും വീടും മാത്രമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിനു ഈ നിയമം മൂലം ആ പറമ്പും വീടും ഇല്ലാതെയാകുമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പക്ഷെ അതൊക്കെ ഇന്നു നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ലെ! എട്ടോ പത്തൊ മക്കളുള്ള ഒരു കുടുംബം വീതിച്ചുല്ലെ ഇന്നു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു ആ കുടുംബം വിറ്റുപോകുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പോകാതെയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ നിയമം മൂലം കുടുംബം നശിച്ചുപോകുമെന്നു പറയുന്നതിനു അർത്ഥമില്ല. ചിലപ്പോൾ ഈ ഓഹരിവീതം കൊണ്ടു ഒരു കുടുംബത്തിലെ കാരണവർക്കു നഷ്ടംവരാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമം മൂലം പുരോഗമനപരമായ പരിഷ്ക്കാരത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോൾ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരും ധാരാളം സ്വത്തുള്ളവരുമായിരിക്കും അതിനെ എതുക്കുക. ഈ ബിൽ ഒരു സെലക്ടു കമ്മിറ്റിക്കു വിടുകയൊ, അല്ലെങ്കിൽ സർക്കുലേറ്റുചെയ്തു് അങ്ങിനെ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു പിന്നീടു സെലക്ടു കമ്മറ്റിയെ ഏല്പിക്കുകയൊ ചെയ്താൽ നമ്മൾ മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതുതന്നെയായാരിക്കും അനുഭവം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവകാശവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാധാരണക്കാർക്കു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഒരു വീടുമാത്രമുള്ളവർക്കു് എന്താണു വീതിക്കാനുള്ളതു്? അവിടെ ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും അല്പം കൊടുത്തു വിവാഹം നടത്തുകയല്ലാതെ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടതുപോലെ നാലായിരവും അയ്യായിരവും കൊടുത്തു കല്ല്യാണം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു തുണിയുള്ളവർ ഈ രാജ്യത്തിൽ എത്രയുണ്ടു്? എത്രയും നിസ്സാരനിലയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഇവിടത്തെ സാധാരണക്കാർക്കു ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ട വാദങ്ങളൊന്നും ബാധകമല്ല. നിശ്ചയമായും ഇവിടത്തെ ധനാഢ്യന്മാരായിരിക്കും ഈ ബില്ലിനെ എതുക്കുക. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരും എതുക്കും. കാരണം അവർക്കു ഒരു സമ്പാദന മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. ആ സമ്പാദ്യം കുടുംബത്തിൽ തന്നെ വെച്ചുപുലർത്തണമെന്നു ഉദ്ദേശവുമുണ്ടു്. തന്റെ മകൻ നല്ലൊരു ഡിഗ്രിയെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ വിവാഹത്തിനു നല്ലൊരു തുക സ്ത്രീധനമായി മേടിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണു് പണക്കാരിലധികവും. അതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തണമെങ്കിൽ ഇത്തരം നിയമംകൊണ്ടു സാദ്ധ്യമാകയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നില വരുത്താൻ എറണാകുളം വനിതാമെമ്പർ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതിൽ ഞാൻ അവരെ അനുമോദിക്കുന്നു. ഏതൊരു നിയമമായാലും അതുകൊണ്ടു ചിലർക്കൊക്കെ ദോഷമുണ്ടാകുമെന്നു കാര്യം നിശ്ചയമാണു്. എന്നാൽ ദോഷത്തേക്കാൾ അധികം ഗുണമാണുണ്ടാകുകയെങ്കിൽ ആ നിയമം പാസ്സാക്കാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. അതിനാൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനു ഗുണകരമായ ഈ പരിഷ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റി ഈ നിയമസഭ ഗാഢമായാലോചിച്ചു ശരിയായ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരിയാണു വേണ്ടതെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള പരിശ്രമം നടക്കുമ്പോൾ ഇന്നു നിലവിലുള്ള ആചാരങ്ങൾക്കു് എതിരാണല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ചു് ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നവർ സാധാരണ എതുക്കുക പതിവാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള എതുപ്പുകളൊന്നും കൂടാതെ ഈ നിയമത്തിനുവേണ്ടി ഒത്തു പരിശ്രമിച്ചാൽ എന്തു തകരാറാണു വരാനുള്ളതു്? സ്ത്രീധനമായി കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന ഓഹരിയിൽനിന്നു കഴിച്ചു കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ പിന്നെ എന്തു നഷ്ടമാണു വരാനുള്ളതു്? അങ്ങിനെ നമ്മൾക്കു് നഷ്ടമില്ലാത്ത നിലയിൽതന്നെ പരിഷ്ക്കരിച്ചു ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. എന്റെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ കൊച്ചിൻ കൃസ്ത്യൻ സക്സെഷൻ ആക്ടനുസരിച്ചു നടപടിയാണുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭേദഗതി വരുന്നതിനുമുമ്പു് ഇന്ത്യൻക്രിസ്ത്യൻ സക്സെഷൻ ആക്ടനുസരിച്ചുള്ള നടപടിയാണു ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. ആ നിയമത്തിലും ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. T. Jacob]

അതിൽ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വരുത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയയ്ക്കണം. എല്ലാജാതിമതസ്ഥന്മാരേയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലായതുകൊണ്ട് ശരിയായ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമവും നടത്തുകയും, ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു ബില്ലിൽ വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി അങ്ങിനെ ഈ ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച അവതാരകിയുടെ ഈ ബില്ലിലെ തത്വം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട എല്ലാ മെമ്പർമാരുടെയും സഹകരണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇതു് അങ്ങിനെ തന്നെ പാസ്സാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. ഗൌരവമായി ആലോചിച്ചു മാറ്റം വരുത്തേണ്ട പല ഭാഗങ്ങളും ഈ ബില്ലിലുണ്ട്. ആൺകുട്ടികളുടേയും പെൺകുട്ടികളുടേയും രാജ്യകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതാണ് വലിയ വ്യത്യാസം. ആൺകുട്ടികളുടെ രാജ്യം അച്ഛന്റെ രാജ്യമാണ്. പെൺകുട്ടിയുടെരാജ്യം ഭർത്താവിന്റെ രാജ്യമാണ്. ഇങ്ങിനെ വലിയൊരു വ്യത്യാസം ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും സംബന്ധിച്ചുണ്ട്. ഈ നിലയിൽ സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ തുല്യമായി വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കല്ല്യാണം കഴിച്ചുകൊണ്ടു പോയാലും പെൺകുട്ടി ജനിച്ച രാജ്യത്തിൽ അവർക്കു ചില അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഈ രാജ്യത്തിലെ പെൺകുട്ടികളെ കല്ല്യാണം കഴിച്ചു പുരുഷന്മാർക്കു ഈ രാജ്യത്തിൽ അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതുമൂലം രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാംമാറ്റം വരാമെന്നുള്ള കാര്യം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു പ്രധാനമായി ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. റഷ്യ സമതാസുന്ദരമായ ഒരു രാജ്യമാണെന്നു പറയുന്നു. ആ രാജ്യത്തിൽ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചില നിയമങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു ഈയിടെ നമ്മൾ പത്രത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. അതായതു, ഒരു പുരുഷനു അന്യരാജ്യത്തിൽ നിന്നു കല്ല്യാണം കഴിക്കാൻ പാടില്ല. അവിടെ അങ്ങിനെ കർക്കശമായ ഒരു നിയമം നടപ്പാക്കീട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം, അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവർ റഷ്യയിലുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുണ്ടായാൽ അവർ ദ്വംപത്തികളായിത്തീരാനിടയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മുന്നോട്ടുപോയിട്ടുള്ളവർ, പ്രജായത്തസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അത്യുച്ചസ്ഥാനത്തെത്തീട്ടുള്ളവർപോലും വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു അങ്ങിനെ ഒരു നിയമം എടുത്തിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു രാഷ്ട്രീയമായ പല അഭിപ്രായഭിന്നതകളും കൂടിക്കൂടി വരുന്ന ഇക്കാലത്തു് ഈ ബിൽ എത്രത്തോളം സ്വീകാര്യമാണെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഗൌരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സമാവകാശമില്ലാതെ കുറെ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ഈ പറഞ്ഞ വിഷമംവരാൻ പാടില്ലെ? ഇപ്പോഴും കുസ്സാനികൾക്കു മൂന്നിലൊന്നു അവകാശമുണ്ട്. അപ്പോൾ ആ ഉള്ള അവകാശത്തിനനുസരിച്ചു ദ്വംപത്തിപ്പണി ഇവിടെ നടത്തരുതെ?

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: ഇപ്പോഴും ഇന്ത്യാക്കാർ മറ്റു രാജ്യക്കാരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ പെടാറില്ല. നേരെ മറിച്ചു മേലിൽ ചൈനയായിട്ടോ ബർമ്മ ആയിട്ടോ ജപ്പാനായിട്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും രാജ്യങ്ങളുമായിട്ടോ ഇന്ത്യാക്കാർ വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നപക്ഷം ഈ നിയമം ഉണ്ടായാൽ രാഷ്ട്രീയമായ കുഴപ്പത്തിന്നിടവരാവുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: അതിപ്പോഴം ഉണ്ടാകരുതെ, മുഴവനും ഇല്ലെങ്കിലും മൂന്നിലൊന്നു അവകാശം ഇപ്പോൾ ഇല്ലെ? അപ്പോൾ പിന്നെ ഈ Full-ം മൂന്നിലൊന്നും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്?

മിസ്റ്റർ പറമ്പി ലോനപ്പൻ: അതിനുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: നായർ സമുദായത്തിൽ ഈ വ്യത്യാസമില്ല. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷിലും ഒരേ നിയമം തന്നെയല്ലെ?

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: പക്ഷെ അവക്കു മക്കത്തായമില്ല. സ്ത്രീകളുടെ രാജ്യം അവർ ജനിച്ച രാജ്യവും പുരുഷന്മാരുടെ രാജ്യം അവർ ജനിച്ച രാജ്യവും തന്നെ ആയിരിക്കും. മക്കത്തായക്കാർക്കു അതല്ല. ഒരു ബ്രാഹ്മണനു ദ്വ പെൺമക്കളുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ഒരാളെ കോയമ്പത്തൂരിലും, മറ്റൊരാളെ മൈസൂറിലും വേറൊരാളെ തിരുനെൽവേലിയിലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആയിരിക്കും കല്ല്യാണം കഴിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുക. അങ്ങിനെ ആ പെൺകുട്ടികളുടെ രാജ്യം അന്യരാജ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ഇവിടെ നിന്നുപോയ ആ പെൺകുട്ടികൾക്ക ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്വത്തിനു് അവകാശമുണ്ടെന്നുവന്നാൽ അവർ ആ രാജ്യക്കാരുടെ അഞ്ചാം പത്തികളാകുവാൻ ഇടയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഇപ്പോൾതന്നെ നായന്മാക്കും മുസ്ലിമങ്ങൾക്കും ഈ അവകാശമുണ്ടെന്നിരിക്കെ ബ്രാഹ്മണക്ക മാത്രം ഈ അവകാശം കൊടുത്താൽ അവരിൽനിന്നു അഞ്ചാംപത്തികളുണ്ടാകുമൊ ?

മിസ്റ്റർ പി.. നാരായണമേനോൻ: ഉണ്ടാകുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. നേത്രരോഗാശുപത്രി ഇവിടെ വരുന്നതിനുമുമ്പു് നേത്രരോഗികൾ ഇത്രമാത്രം ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരിക്കുംഎന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അതുപോലെ ഇന്നു മുന്നിലൊന്നു അവകാശമുള്ളവർ അന്യരാജ്യത്തുള്ളതുകൊണ്ടു് അവർ രാഷ്ട്രീയമായി എത്രമാത്രം ഉപദ്രവം ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തീട്ടില്ല; നടത്തിയാലെ അറിയുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാവരേയും ബാധിക്കുന്ന കാര്യമായതുകൊണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്ത്യാക്കാർ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി ഇതുവരെ വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ സ്ഥിതി ഒക്കെ മാറും. അന്നു ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു ചൈനയിലേക്കും ജപ്പാനിലേക്കും ഇൻഡോ ചൈനയിലേക്കും സയാമിലേക്കും മറ്റും വിവാഹം ചെയ്തു കൊണ്ടുപോയി എന്നു വരും. അപ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കു് ഇന്ത്യയിൽ സ്വത്തവകാശമുണ്ടായിരിക്കയെന്നു വന്നാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന രാഷ്ട്രീയ വിഷമതകളെ കുറിച്ചാലോചിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങിനെ കുഴപ്പമുണ്ടാകണമെന്നില്ല. ഉണ്ടായാൽ അതിനു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കാൻ വിഷമമാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചിട്ടുവേണം ഈ ബിൽ നിയമമാക്കാൻ. അതിനാൽ ഈ ബിൽ ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കുന്നതിനുമുമ്പു് പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനു സർക്കുലേറ്റു ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: സർ, ഈ വിഷയത്തെ ഒരു പ്രത്യേക വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടി വീക്ഷിക്കണമെന്നു പറയുവാനാണു് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുന്നതു്. ഇവിടെ സംസാരിച്ചവരൊക്കെ അവനവന്റെ സമുദായത്തിനു വേണ്ടിയാണു് സംസാരിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ഓരോ സമുദായത്തിന്റെ കാര്യം മാത്രമാണോ ഈ വിഷയത്തിൽ ചിന്തിക്കാനുള്ളതു് ? ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്ത വിഷയം സ്വത്തവകാശത്തെയും ദായക്രമത്തെയും സംബന്ധിച്ചതാണു്. അതു് ഓരോ സമുദായക്കാർക്കു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ആയിരിക്കണമെന്നൊ ഓരോ മതക്കാർക്കു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിരിക്കണമെന്നൊ പറയുന്നതിനു്, അങ്ങിനെ വളരെ ഇടുങ്ങിയ ഒരു വൃത്തത്തിൽനിന്നു് അതിനെ വീക്ഷിക്കുന്നതിനു ഇടയാക്കിയ മനഃസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാൻ വിഷമമാണു്. നമ്മുടെ രാജ്യം ഭൌതികമായ വീക്ഷണഗതി വെച്ചുനോക്കുന്ന രാജ്യമായിരിക്കണം., അദ്ധ്യാത്മികമായാൽ പോരാ. ആദിഭൌതികമായി നോക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരിക്കണമെന്നു ഊന്നിപ്പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മതത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല ഭൌതികകാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആയിരിക്കണം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നുവെച്ചാണു് ഞാൻ "ആദിഭൌതിക"വാദത്തെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇവിടെയുള്ള രണ്ടു മുസ്ലീം മെമ്പർമാരും അവരുടെ സമുദായക്രമത്തേയും സ്വത്തവകാശത്തേയും കുറിച്ചുവിവിടെ പറഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു അണുപോലും വ്യത്യാസം വരുത്താൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധമാണു് അവക്കുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ മറ്റുള്ളവരെന്തൊക്കെ മാറ്റം വരുത്തിയാലും തങ്ങളുടെ നിയമത്തിൽ തെല്ലും മാറ്റംവരുത്താൻ പാടില്ലെന്ന മുസ്ലീമിങ്ങളും, ക്രൂസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ നിയമങ്ങളും അതേമാതിരി നിലനിറുത്തണമെന്നു് അവരും, ഇങ്ങിനെ ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ സമുദായവും അവരവരുടെ ഇന്നു നിലവിലുള്ള പ്രത്യേക സമ്പ്രദായങ്ങളും തന്നെ നിലനിറുത്തണമെന്നു വാദിക്കുന്നപക്ഷം ഈ രാജ്യത്തിൽ എന്നും അസമതാങ്ങളും അനൈക്യതകളും നിലനിൽക്കുമെന്നു് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. ഒരു സെക്കുലർ സ്റ്റേറ്റു് (ആദിഭൌതികരാഷ്ട്രം) എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം മുന്നോട്ടുപോകണമെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാവരസ്വത്തുക്കളുടെ മേലുള്ള അവകാശത്തെയൊ, ജംഗമങ്ങളുടെ മേലുള്ള അവകാശത്തെയൊ ആചാരത്തിന്റേയും മതത്തിന്റേയും പേരിൽ വിഭിന്നമായ രീതിയിൽ കണക്കാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan]

ക്കുന്നതു് ആപത്താണു്; അനാവശ്യമാണു്. പുരാതനകാലങ്ങളിൽ, ഒരുപക്ഷെ ചരിത്രാതീതകാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളും സൌകര്യങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളുമനുസരിച്ചു് ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണു് ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നവയിൽ പലതും. അറേബ്യായിൽ ജീവിച്ച മഹമ്മദു് നബിയുടെയൊ, പാലസ്തീനിൽ ജീവിച്ച കൃസ്തുവിന്റേയൊ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ നടപടികൾ ഇന്നായിന്നവിധത്തിലായിരിക്കണമെന്നു് ആചാര്യന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ചു്, മതപരമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല അതിലുണ്ടായിരുന്നതു്. ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വ്യവസ്ഥകൾ ഓരോ ദേശത്തിലേയും പരിതസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു ഓരോ തരത്തിലായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽതന്നെ ഓരോ പ്രദേശത്തും ഓരോതരത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണു്. ഓരോ സമുദായത്തിനും പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകൾ കാണാം. ഇങ്ങിനെ ഓരോരോ കാലത്തു അന്നന്നത്തെ ചുറ്റുപാടുകളനുസരിച്ചു് ഓരോരോ ദേശങ്ങളിൽ വിവിധങ്ങളായ സമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അതു് ഇനിയും നിലനിറുത്തണമെന്നു പറയുന്നതു് മൌഢ്യമല്ലാതെ എന്താണു്? നമ്മൾ ഇന്നു ജീവിക്കുന്നതു് അന്നത്തേക്കാൾ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട ഒരു ലോകത്തിലാണു്. ഇന്നു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും മുഹമ്മദീയർക്കും ഹിന്തുക്കൾക്കും വിവിധങ്ങളായ, വിഭിന്നങ്ങളായ നിയമങ്ങളുണ്ടായതുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നു യുക്തിപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അവനവന്റെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള അവനവന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ നല്ലതാണെന്നു സാധാരണതോന്നുന്നതാണു്. അതിൽനിന്നു സല്പമെങ്കിലുമൊരു വ്യതിയാനം വരുത്തുമ്പോൾ ചില ചില്ലറ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ അതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊന്നും തടസ്സമായുണ്ടാകാനിടയില്ല.

Mr. President: The House now stands adjourned till 11-30 a.m. to-morrow.

The House rose for the day at 5 O' clock.

N. I. OUSEPH,
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

50. Mr. K. Natarajan Chettiar, M.L.C., Nemmara
51. Mr. S. Govinda Menon, High Court Judge, Ernakulam
52. Mr. P. A. Mohammed Ashroff, M.L.C., Ernakulam
53. Mr. T. K, Paul, Manaloor
54. H. H. Kerala Varma, 5th Prince, Trippunithura
55. Mr. P. C. Cherian, Ernakulam
56. Mr. M. C. Verghese, Ernakulam
57. M/S South Indian Corporation Ltd., Ernakulam
58. Mr. K. K. Francis, General Merchant, Trichur
59. Mr. M. D. Verghese, Central Bank of India Ltd., Trichur
60. Rao Sahib T. Verghese, Chief Medical Officer

"B" Sub-division (e)

Names of persons who possessed cars and to whom new cars have been allotted.

1. Mr. N. O. Inasu, Trichur
2. Mr. C. R. Mannadiar
3. Mr. M. M. Paul
4. Mr. K. Madhava Menon
5. Dr. A. K. Kunhalu
6. Mr. V. K. R. Menon
7. Rama Varma Thampuran

APPENDIX III

THE COCHIN PANCHAYAT ACT (AMENDING) BILL

Whereas it is expedient to amend the Cochin Panchayat Act, XX of 1120 it is hereby enacted as follows.—

I. This Act may be called the Cochin Panchayat (Amendment Act of 1122.

II. It shall come into force at once.

III. Substitute the following for Section 11 of the Panchayat Act, XX of 1120.—

"11. No person shall be qualified for election to any seat on a Panchayat unless

(a) his name appears on the Electoral Roll

(b) and he has completed his twentyfith year of age".

Statement of Objects and Reasons

It is not necessary to fix any literacy or property qualification for a voter to stand as a candidate for election. This is not insisted on in the case of a candidate seeking election to the Legislative Council. Literacy or property qualifications is no test of political education. However, it is not likely that the electorate would elect an illiterate as their representative. Moreover, this literacy qualification would create complications in fixing as to what should be the test of literacy. Hence this Bill.

(Sd.)
P. K. DEWER

APPENDIX IV

THE WOMEN'S FUNDAMENTAL RIGHT TO PROPERTY BILL

Whereas it is deemed expedient to provide that the shares of sons and daughters in the properties of their fa her and mother irrespective of the caste, creed or community to which they belong, shall be equal. It is hereby enacted as follows.—

1. *Short title, extent and cmmencement.* (1) This Act may be called the Women's Fundamental Right to Property Act, of 112

(2) It extends to the whole of Cochin State and shall come into force atonce.

2. *Womens right to property of parents.* Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law or custom, the share of a daughter in the properties, moveable or immovable, of her father and mother shall be equal to the share of a son irrespective of the caste, creed or community to which the father and mother belong.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Statement of Objects and Reasons

Although in certain communities in Cochin Women enjoy economic privilages, by the daughter receiving an equal share with that of her brother from her father's or mother's properties, in general the women of Cochin do not receive equal or just treatment in the division of their parental properties. The daughter is given a very meagre or paltry amount during her marriage, in cash or in jewels. Even this is not, for all practical purposes, left at her disposal but it goes to her husband's family and is generally absorbed there. The position of a married woman, with no independent means of support, is unenviable. She is economically a cipher both in her parents' home as well as in her husband's home. The plight of an unmarried woman or widow is very hard, especially on the death of her parents. A woman in this enlightened State of Cochin is always a dependent in spite of certain Succession Acts, etc., which, in the majority of cases, exist only in statutory books. This unjust treatment of women is very often the cause of dissension and civil strife between brothers and sisters and the ultimate ruin of many Tarwads. The world in general, and India in particular, has been considering seriously the question of remedying this state of affairs in the U. N. O. and the Indian Constituent Assembly.

It is very obvious that the standard of life of a people cannot be raised unless the economic condition of their women is raised. It is significant that those communities in which daughters enjoy equal economic privileges with sons maintain a higher standard of life than those in which woman do not receive equal treatment. The present standard of life in India is far from satisfactory and there have been insistent demands from women all over India and other places for recognising women's fundamental right to the properties of their parents. Hence the need for this kind of legislation.

(Sd.)

T. FRANCIS

CLC V—5

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly